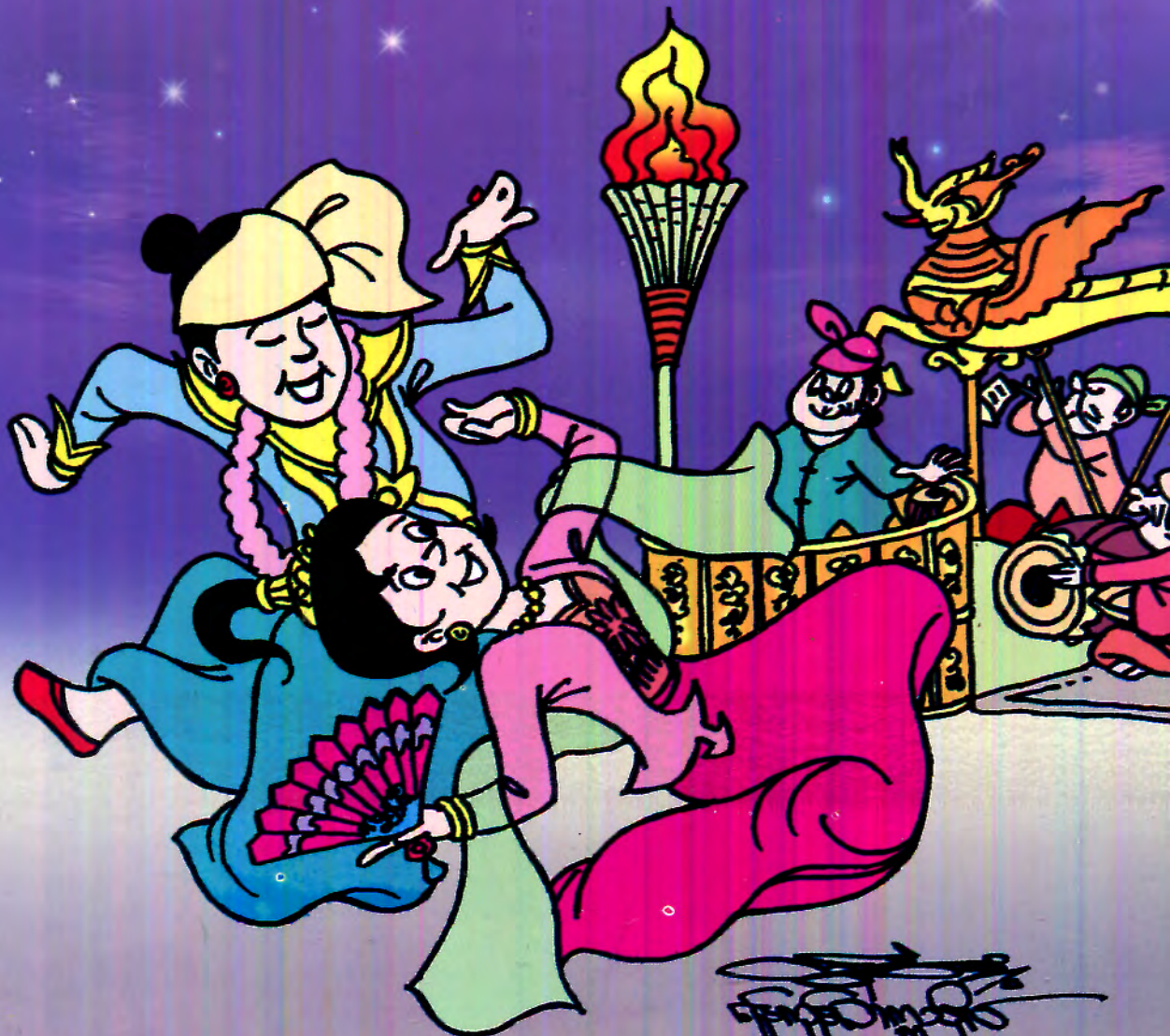

မေတ္တာ

အတွဲ (၃၅)၊ အမှတ် (၁၂)၊ ၂၀၂၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

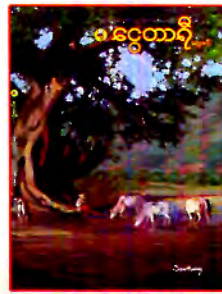

Handwritten signature in Burmese script.

စာပေတိုက်ထုတ်

မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်များ လပေးမှာယူဖတ်ရှုနိုင်ပြီ

မြဝတီစာပေတိုက်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်၊ စာစောင်များကို စာအုပ်လက်ခံရရှိမှ
ငွေပေးချေစနစ်ဖြင့် မှာယူနိုင်ပါသည်။

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးအနှံ့ မည်သည့်မြို့နယ်မဆို စာတိုက်မှတစ်ဆင့် ပေးပို့သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။
မိမိတို့မှာယူလိုသည့်စာအုပ်များကို အောက်ပါလိပ်စာနှင့်ဖုန်းနံပါတ်များအတိုင်း
ဆက်သွယ်မှာယူနိုင်ပါသည်။

ဖြန့်ချိရေး - မြဝတီစာပေတိုက်၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)၊

ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄ (ဖြန့်ချိရေး)၊ ၀၉၄၂၀၆၇၄၁၀ (အွန်လိုင်းဖြန့်ချိရေး)။

အကြမ်းဖက်မှုပျောက်ရေးအတွက် ပြည်သူ့ အသိပေးနှိုးဆော်ချက်

Public Notice for elimination of violence

- ၁။ ပြည်သူ့အတွက်ဟုသုံးနှုန်း၍ ရဟန်းသံဃာများ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများအပါအဝင် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းများနှင့် ပြည်သူ့ကိုသတ်ဖြတ်၊ လုယက်ခြင်းကို CRPH၊ NUG၊ PDF အမည်ခံ အကြမ်းဖက်အုပ်စုများက ဥပဒေမဲ့ကျူးလွန်နေသည်။
- ၂။ ခြိမ်းခြောက်၊ လူသတ်၊ အဖျက်အမှောင့်လုပ်ရပ်များ လုပ်ဆောင်နေသည့် CRPH၊ NUG၊ PDF အကြမ်းဖက်သမားများကို အားပေးမှု၊ ထောက်ခံမှု၊ ကူညီထောက်ပံ့မှုမပြုခြင်းသည် ပြည်သူ့လူထု၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို ကာကွယ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။
- ၃။ ယင်းတို့၏ လက်နက်/ခဲယမ်း ကိုင်တွယ်သယ်ဆောင်မှုနှင့် အကြမ်းဖက်သမားတို့၏သတင်းကို လျှို့ဝှက်ပေးပို့ခြင်းသည် အပြစ်မဲ့ပြည်သူများ၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို ကာကွယ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

- 1. So called "CRPH", "NUG" and "PDF" terrorist groups are unlawfully committing killings monks, teachers, civil servants and general people and looting under the pretext of sayings "for the people".
- 2. Not rendering encourage support and assistance to the "CRPH", "NUG" and "PDF" terrorists that are committing intimidations, killings and destructive activities could be construed as protecting lives, and property of general public.
- 3. Giving information secretly relating to bearing of their arms, ammunitions and terrorists to authorities could be tantamount to protecting lives and property of innocent people.

ကလေးငယ်များအတွက် ပညာလည်းပေး၊ ဗဟုသုတလည်းရ၊
 ဟာသလည်းပါ၊ ဉာဏ်ရည်လည်းတိုးမဲ့ မိုးသောက်ပန်းဂျာနယ်ကို
 ဂျာနယ်လက်ခံရရှိမှ ငွေပေးချေစနစ်ဖြင့် မှာယူဖတ်ရှုနိုင်ပါပြီ။

အမည် (၂၅) အမှတ် (၁၅)

AURORA JOURNAL

မိုးသောက်ပန်း

၃၁-၄-၂၀၂၇

၂၅၀-၂၆၀၆၆ ရန်ကင်း၊ ဘဏ္ဍာရေးဌာနချုပ်

မိတ်ဆွေ သုံးဦး

Three friends

Story : Kay Tu Maung Nyo Lin
 Cartoon : Min Oo (Philosophy)
 Tr : AL

ဤတစ်ရွာမှာ
 လူမျိုးယဉ်ကျေးပြီး
 မောင်ဖြူနာကျင်ဆို
 တဲလူ ငယ်လေးရှိခဲ့
 ပြီးတယ်။

In a village, there was a young man who was polite and well-mannered. His name was Maung Kyin Nar.

သူဟာ ဆင်းရဲပေမဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ၊
 အသက်ငယ်သူတွေအပေါ် ဉာဏ်တယ်။

He was poor but he was kind to the
 elders and the younger ones.

သူဟာ တိရစ္ဆာန်ငယ်လေးတွေ
 ကိုလဲ ချစ်တတ်တယ်။

And he loved the little animals.

တစ်နေ့မှာ မောင်ဖြူနာကျင် တော
 အတွင်းမှာ ရှာဖွေနေတုန်း -

One day, Maung Kyin Nar was going
 to find the mushrooms in the forest.

အဘိုး... အဘိုး...
 Well done... Well done...

အဘိုး... အဘိုး...
 Well done... Well done...

အဘိုး... အဘိုး...
 Well done... Well done...

Grandma will slip, go slowly.

အါ...
 "Oh!"

တောနက်ထဲ ရောက်ရှိသွားတယ်။

He reached the forest.

တစ်နေရာမှာ -
 Somewhere,

မော့ကရဲလေးနဲ့ အတိတ်ကုန်မောင်ဖြူနာ
 က ပိတ်ပတ်ချက်နဲ့ အတိတ်ကုန်
 အဲ့ပေးလိက်တယ်။

Maung Kyin Nar placed a chromolaena
 leaf on the little monkey and covered
 the wound.

မော့ကရဲလေး
 အတိတ်ကုန်
 လဲနေပါလား။

"A little monkey
 was lying
 with injuries."

အါ... အါ!
 "Arr!... Arr!"

ဖြူနာကျင်
 နေရာမှာ -

"Stay nicely."

မြေထဲမှာ ယာဇာတိ ခြေထောက်၊ ရေကန်ထဲမှာ ရေကန်ထဲမှာ... မြေထဲမှာ ယာဇာတိ ခြေထောက်...
 မြေထဲမှာ ယာဇာတိ ခြေထောက်... မြေထဲမှာ ယာဇာတိ ခြေထောက်...
 Email: unad@terarchouse@gmail.com မိုး - ၀၉ ၄၅၂၀၅၀၅၊ အေးအေး - ၀၉ ၃၃၅၀၅၀၅၊ မြန်မာ

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)
 ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဗုန်း - ၀၉၄၅၂၀၅၀၅(စာတည်း)၊
 ၀၉၄၂၀၅၄၄၀၀(အွန်လိုင်းဖြန့်ချိရေး)။

မာတိကာ

ဌေးသစ်လွင်(ပရိမ္မ)	မိုးသံစဉ်	၂
နေခြည်	အားကိုးရှာတဲ့ကြောင်မလေး	၃
အောင်မွန်ကျော်	ငါးရယ်မောတဲ့အကြောင်းအရင်း	၉
ရေနံ့သာမောင်ကျော်ညွန့်	ဆန်ခါတင်	၁၅
မောင်ဇော်(ပေတစ်ပင်)	မီးလိုပူသောအဖြစ်မှ ကင်းလွတ်နိုင်ကြပါစေ	၁၇
ဇက်တီ	သဒ္ဓါစိတ်ထား	၁၉
ယင်းမာ	ကျောင်းသွားဖော်	၂၃
ဇော်မြင့်နီ	တေဇတို့ရွတ်ဆိုဖို့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ချစ်ဖွယ်ကဗျာများ(၁၄)	၂၇
တင်လင်းဇော်	မြန်မာဝေါဟာရကဗျာများ	၃၀
မမိုးမြင့်ကျော့မှူး	လူငယ်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်	၃၁
ဒေါက်တာသန့်စင်(ဂျပဗေဒ)	စက်ရုပ်များ (Robots)	၃၃
သန့်သူရ	အကြောင်း သိကောင်းစရာ လူငယ်တွေမှာ ရှိကိုရှိသင့်တဲ့ ဝါသနာငါးမျိုး	၃၆
အောင်ကျော်	အာလာဒင်မီးခွက်	၃၇
အောင်အောင်ထွေး	ကြက်နဲ့စွန်	၄၁
မဖူးဖူး	သင်္ချာဉာဏ်ရည်	အချပ်ပို(၂)
နောင်တေဇ	ဝက်ပါလမ်း	အချပ်ပို(၃)
TTL	တီတီလေးနဲ့ ပုံဆွဲမယ်	အချပ်ပို(၄)
တေဇပျက်နှာစုံး	ထွန်းထွန်းဝင်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)	

ဝေဖန်ရေးအဖွဲ့
မိုးကောင်းလမ်း၊
မြဝတီဒီယိုစင်တာ(မြေညီထပ်)၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ဗုန်း ၀၉၄၀၃၂၅၀၄၅၀(ဇာတည်း)
၀၉၃၂၄၉၀၇၂၄(မြန်မာ့ဖုန်း)
Email-tayabooklet199@gmail.com
ပုံနှိပ်သူမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၀၆၅၆
ထုတ်ဝေသူမှတ်ပုံတင်အမှတ်
၀၀၆၀၃

- စာတည်းမှူးချုပ်
- ဒုတိယစာတည်းမှူးချုပ်
- မြန်မာနိုင်ငံ
- စာတည်းမှူး
- ဇော်သိန်းဝင်း
- တာဝန်ခံစာတည်း
- ပုလော့ဒ်ဒါ
- လက်ထောက်စာတည်း
- ဆွေမြင့်အောင်
- စာပုံနှိပ်ရေး
- ကျော်
- အမျိုးသမီး

designo yim future

မိုးသံစဉ်

မိုးခြိမ်းသံပေး မိုးရိပ်ဆင်
 ဂျိုးဂျိုးဂျိမ်းဂျိမ်းပြင်။
 မကြာခင် မြေပြင်လျှောက်
 ဖြောက် ဖြောက် ဖြောက်။

တဖြောက်ဖြောက်နဲ့ ရွာနေရာ
 မိုးသက်လေက လာ။
 မိုးရွာသံရော လေသံရော
 ဝေါ ဝေါ ဝေါ။

လေရောမိုးရော ဒေါသထန်
 ဆက်တိုက် ရွာချပြန်။
 သွပ်ပေါ်ကျသံ နားထောင်ကောင်း
 ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း။ ။

ဋ္ဌေးသစ်လွင်(ပရိမ္မ)

အားကိုးရာတံ ကြော်ဖမ်း

ဇာတ်ကောင်များ
သရုပ်ဖော်သူ

တစ်ခါတုန်းက တောအုပ်တစ်ခု
ထဲမှာကြောင်မလေးတစ်ကောင်ရှိ
တယ်...

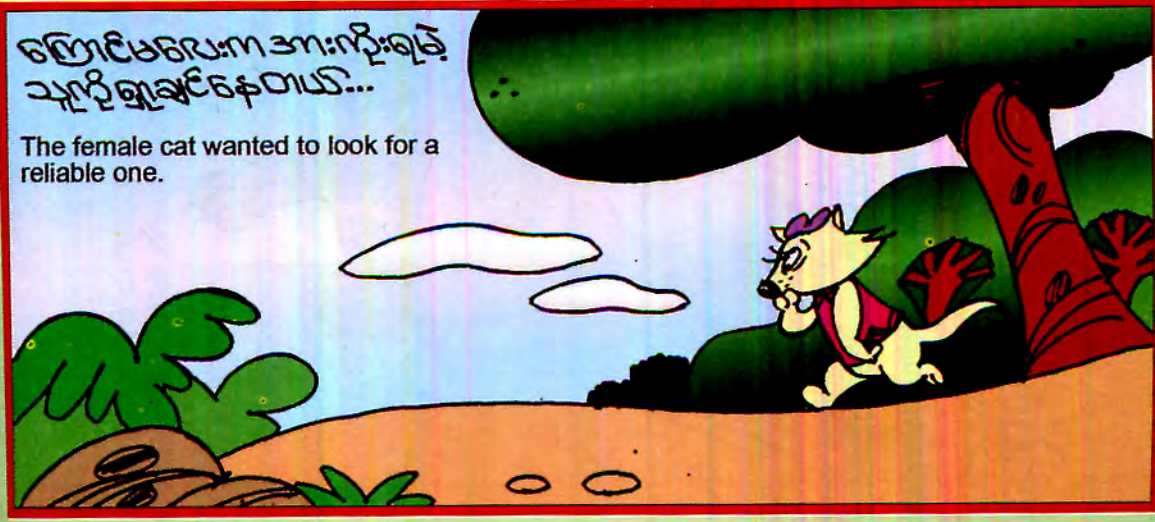
Once upon a time, there was a female cat
in a forest.

The female cat that looked for her reliable one
Story : Maung Paw Lu
Illustration: Nay Chi
Tr: BMK

ကြောင်မလေးက အားကိုးရဖို့
အင်တိုင်းရှာနေတယ်...

The female cat wanted to look for a
reliable one.

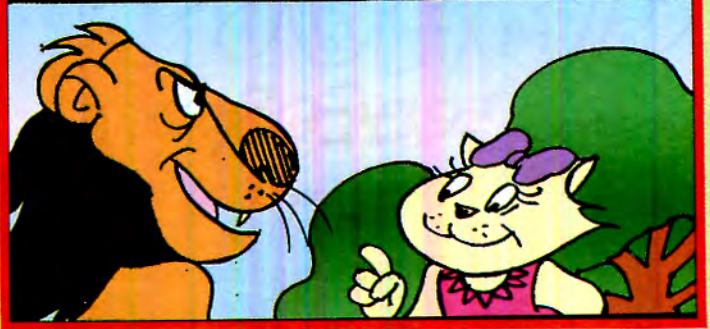
ခြင်သို့ဆိုတာ တောသူရင်
ပဲ... ငါ သူ့ဆီသွားရမယ်...

"Lion is the king of forest. I must
go to him."

ရောဂါမလေးက ခြင်သို့ ဖြီးဆီ သွားခိတ်ဖြဲ့
တောသူတို့ ခိတ်ဆွေတွဲဖြစ်သွား ဖြစ်တယ်...

As the little cat made friend with the lion,
they became friends.

တစ်နေ့မှာ တောသူတို့ ငါးရေကန်ကို နေထွန်း
ဆင်ဖြူး တစ်ကောင် နဲ့ တွေ့တယ်...

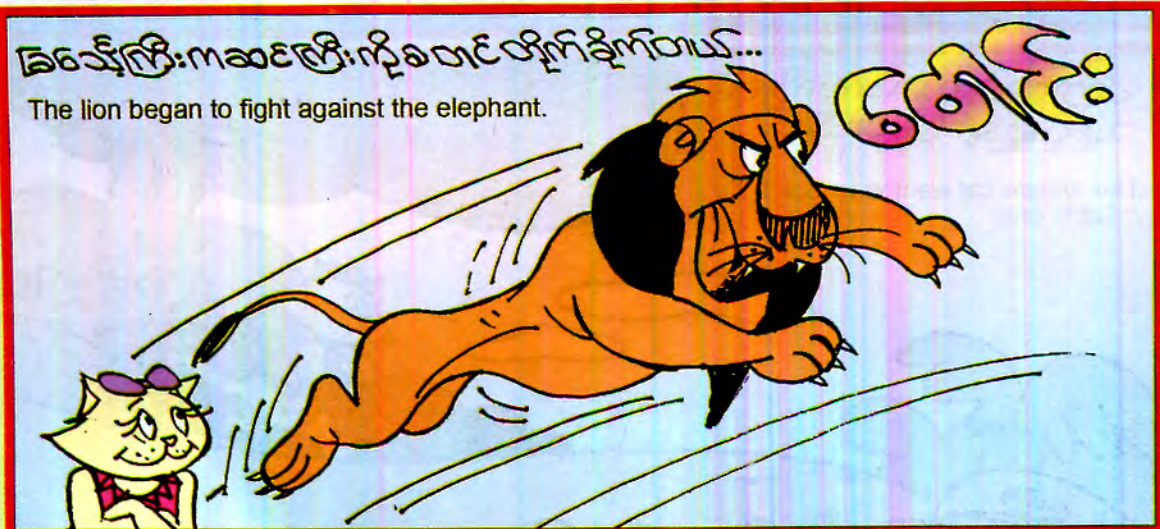
One day, when they walked together,
they met an elephant.

ခြင်သို့ ဖြီးက ဆင်ဖြူးကို စတင် ဝှိုက်ခွိုက်တယ်...

The lion began to fight against the elephant.

တောသူ

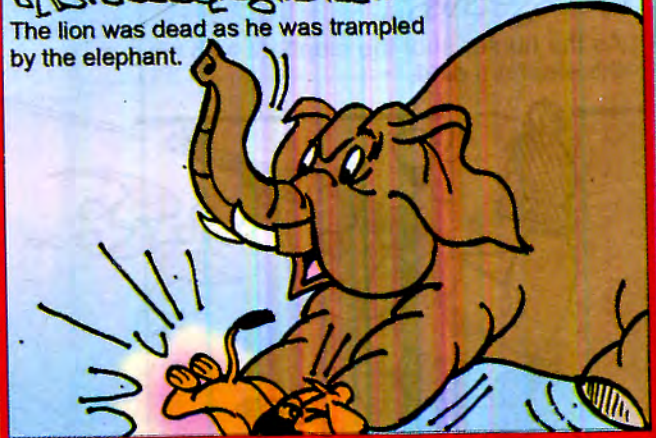
ဒါပေမဲ့...ဆင်ကြီးကပို
အားရကောင်းတော့...

But, the elephant was stronger than
the lion.

ခြင်္သေ့ကြီးဟာဆင်ကြီးနင်းတာကပိုခံနိုင်
ရပြီးသေဆုံးသွားတယ်...

The lion was dead as he was trampled
by the elephant.

မြောငါ့ခလေးက...

The little thought,

ဆင်ကြီးကပိုအားရကောင်းတာပဲ။
ငါ့သူ့ကိုအားကိုးရမယ်...

"The elephant is stronger.
I must rely on him."

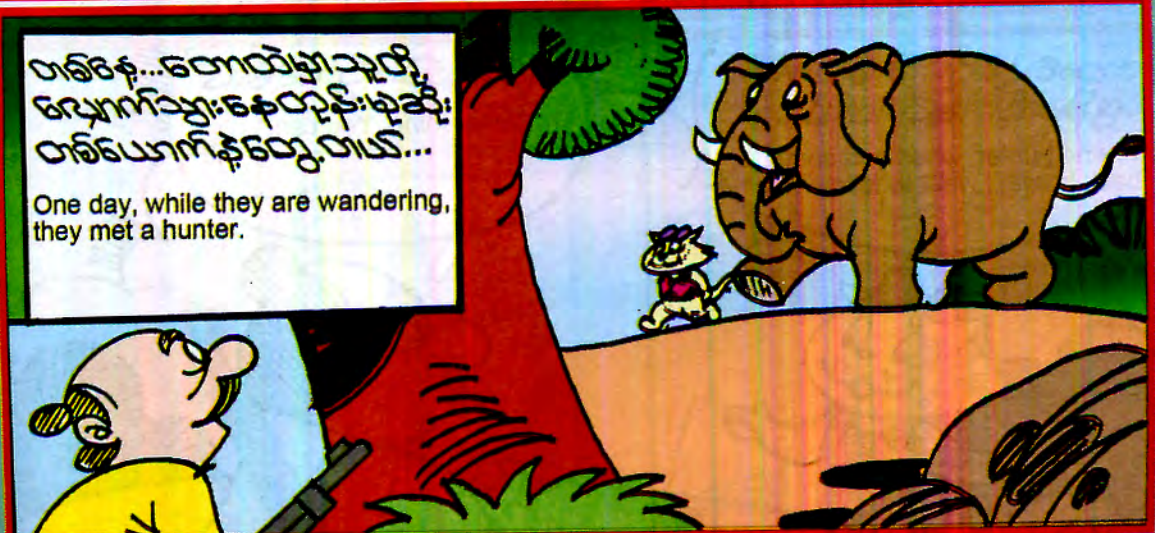
ဆင်ကြီးကိုမိတ်ဖွဲ့တော့ဆင်ကြီးက
လက်ခံသွားတို့ မိတ်ဆွေတွေဖြစ်
သွားပြတယ်...

When she made friend with the elephant,
he accepted her request and they became
friends.

တစ်နေ့...တောထဲမှာသူတို့
လှေ့ကားသွားနေတုန်းမှာဆိုး
တစ်ယောက်နဲ့တွေ့တယ်...

One day, while they are wandering,
they met a hunter.

မုဆိုးကသေနတ်နဲ့ပစ်သိမ်းလိုဆင်ကြီး
သေသွားတယ်...

As the hunter shot the elephant with his gun,
the elephant died.

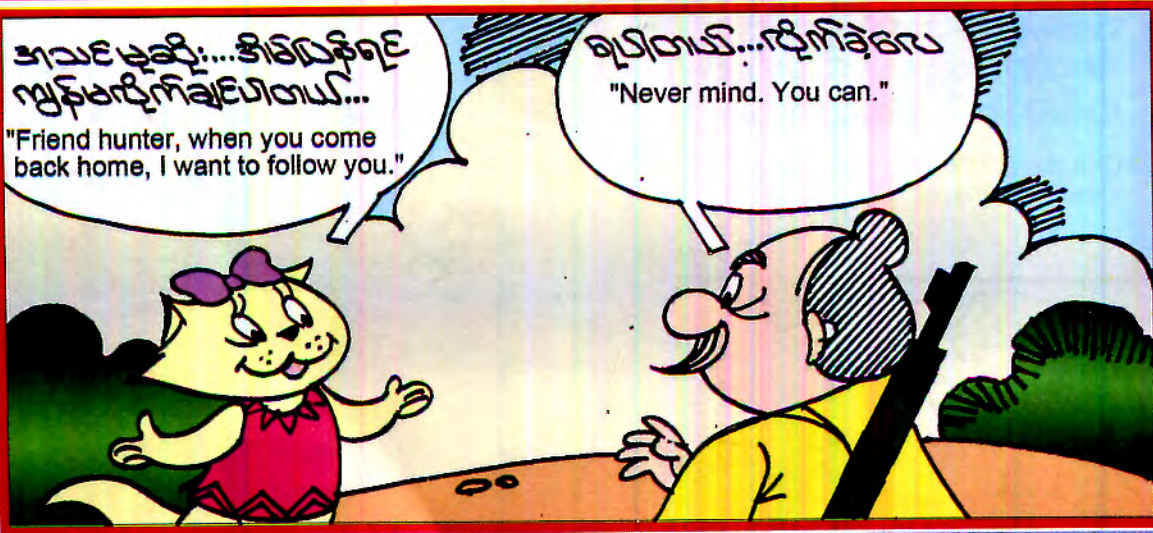
ဟာ... သူတွေက သိဒားကြီးပါလား
"Ha! humans are stronger."

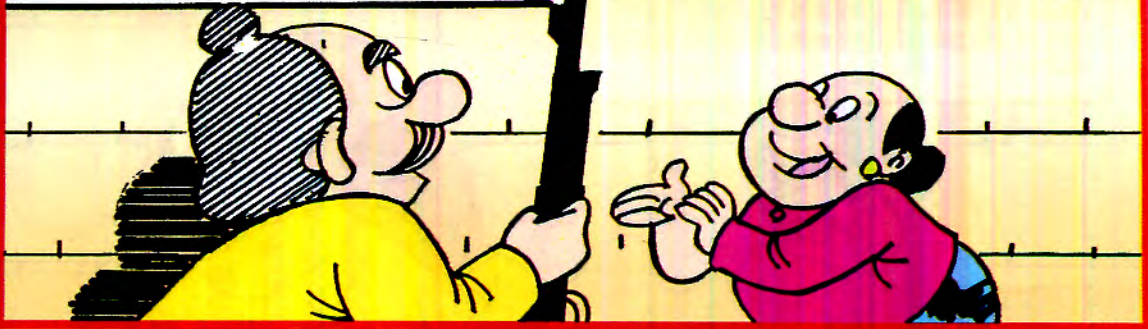
ဒါသင် မုဆိုး... ဒါရောက်ရင်
ကျွန်မလိုက်ချင်ပါတယ်...

"Friend hunter, when you come
back home, I want to follow you."

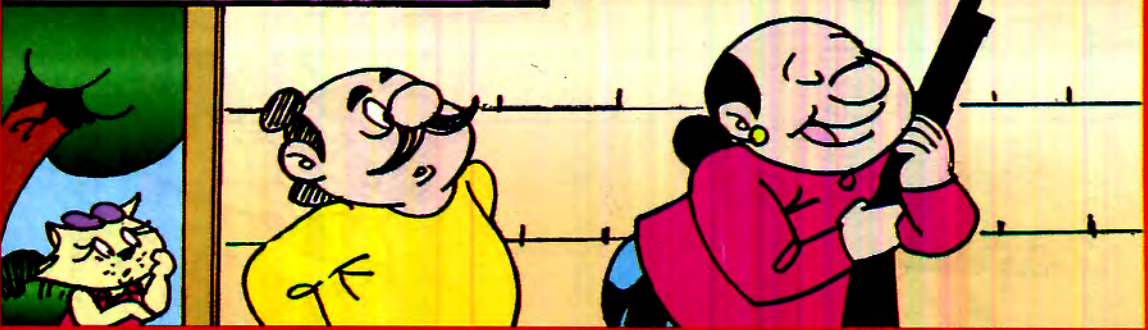
ရပြီတယ်... ကိုက်ခဲ့လေ
"Never mind. You can."

မုဆိုးကြီး အိမ်ပြန်ရောက်လာတဲ့ သူ့ရဲ့
 သေနတ်ကို သူ့ဇနီးက သိမ်းလိုက်
 တယ်...
 When the hunter came back home,
 his wife kept his gun.

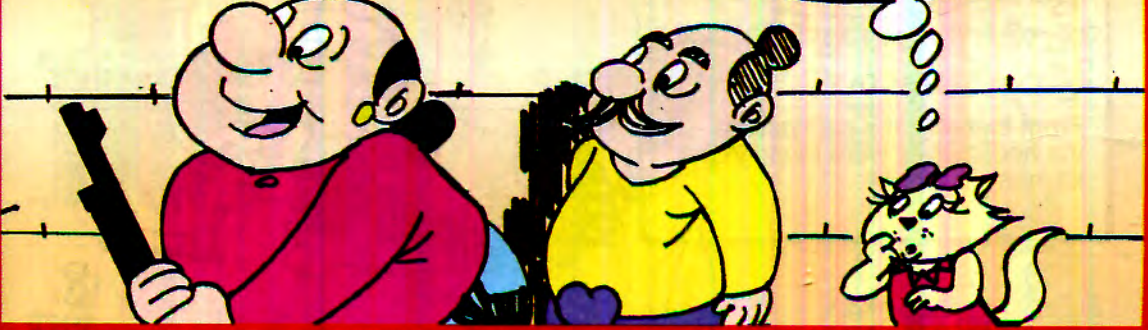

မုဆိုးကြီးက သူ့သေနတ်ကို
 အသာတကြည် အပ်လိုက်ရတယ်...
 The hunter had to hand his gun to her.

ကြောင်ခလေး အံ့အားသင့်သွားတယ်...
 The little cat was surprised.

ဟင်... ဝိန်းမတွေက
 ဇွဲအားကြီးပါပဲ...
 "Hmm! the women are stronger!"

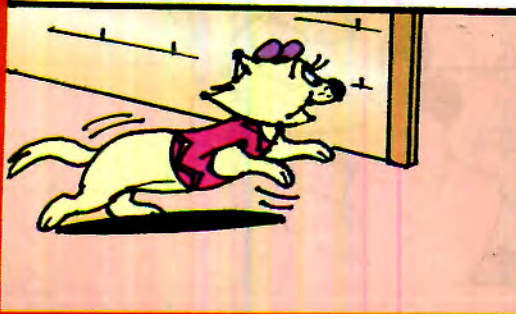
မုဆိုးကြီး အိမ်ရှေ့မှာ ထိုင်နေတုန်း သူ့ရီးက ဒီး မိဖုရား ဝင်လာတယ်...

While the hunter was sitting in the front part of the house, his wife entered the kitchen.

မိဖုရား လဲ သူ့ရီးက ကနေ လိုက်ဝင်သွားတယ်...

The little cat followed her.

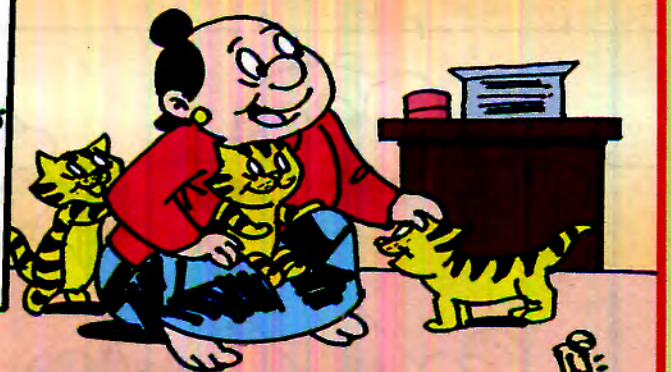
အကုန်အင်အားကြီးတဲ့ ဒိန်းမတွေနဲ့ပဲ နေမယ်လို့ မိဖုရား ဆုံးဖြတ် လိုက်တော့တယ်...

The little cat was determined to live with the women who were very powerful.

အဲဒီအချိန်က ဒီး မိဖုရား ဝင်လာတဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ သူ့ရီးက လဲ ဝင်လာတယ်... ဒါ့ကြောင့် မိဖုရားတွေကို မိမိတွေ နိုင်တာပဲဖြစ်တယ်...

From that day, the cats petting the housewives were found in the kitchen.

မိုးမိုး

ဦးဦးပုံဖြောမယ်

ငါးရယ်မောတဲ့အကြောင်းအရင်း

အောင်မွန်ကျော်

တိုင်းပြည်တစ်ပြည်မှာ တံငါသည်မတစ်ယောက်ဟာ ငါးရောင်းရင်းနဲ့ နန်းတော်ရဲ့အရှေ့ကိုရောက်လာတယ်။ အဲဒီအခါမိဖုရားတစ်ပါးက မြင်တော့ တံငါသည်မကို လက်ယပ်ခေါ်လိုက်တယ်။

“ဘာငါးတွေပါသလဲ” လို့ မေးလိုက်တယ်။

“ကျွန်တော်မျိုးမမှာ ငါးမျိုးစုံပါပါတယ် အရှင်မိဖုရား” လို့ တံငါသည်မက ပြန်လျှောက်ထားလိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ငါးကြီးတစ်ကောင်ဟာ တံငါသည်မရဲ့ ငါးတွေထည့်လာတဲ့ ခြင်းတောင်းရဲ့အပြင်ဘက်ကို ခုန်ထွက်လိုက်တယ်။ မိဖုရားလဲ ရုတ်တရက်မို့လို့ အလန့်တကြား

ဖြစ်သွားတယ်။

“အဲဒီငါးက ငါးထီးလား၊ ငါးမလား၊ ငါ ငါးတစ်ကောင်လောက် ဝယ်ချင်လို့ပါ”လို့ မိဖုရားက မေးလိုက်တယ်။

မိဖုရားရဲ့ စကားကို ကြားလိုက်ရတဲ့အခါမှာ အဲဒီငါးကြီးက ကျယ်လောင်စွာရယ်မောလိုက်တယ်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

“ငါးထီးပါ”လို့ တံငါသည်မက ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

မိဖုရားလဲ ငါးက သူ့ကိုလှောင်ပြောင်တဲ့အတွက် တော်တော်ဒေါသထွက်သွားတယ်။

“တော်ပြီ၊ နင့်ရဲ့ငါး ငါမဝယ်တော့ဘူး”

အဲဒီတော့ တံငါသည်မက သူ့ငါးတွေကိုဆက်ရောင်းဖို့ ထွက်သွားတယ်။

မိဖုရားလဲ စိတ်ထဲကသိက အောက်ဖြစ်ပြီး သူ့အခန်းကို သူပြန်တယ်။ ညနေခင်းမှာ ရှင်ဘုရင်ကြွချီလာတဲ့အခါမှာ မိဖုရားစိတ်နှလုံး မသာမယဖြစ်နေတာကို သတိပြုမိလိုက်တယ်။

“ဘာတွေ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေတာလဲနမတော်”လို့ ဘုရင်ကြီးကမေးတယ်။

“ငါးတစ်ကောင်ရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့အပြုအမူကြောင့်ပါဘုရား”လို့ မိဖုရားက ပြန်လျှောက်ထားလိုက်တယ်။

“ဘယ်လိုများပါလိမ့် နမတော်”

“မနက်ခင်းက တံငါသည်မတစ်ယောက် ငါးရောင်းထွက်လာ

တာကိုမြင်တွေ့တော့ ငါးဝယ်ဖို့ခေါ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအခါမှာပဲ ငါးကြီးတစ်ကောင် ခုန်ထွက်လာတာကို တွေ့တော့ ငါးထီးလား၊ ငါးမလားလို့ သိချင်လို့မေးတဲ့အခါ ငါးက နမတော်ကို မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်းရယ်တယ်”

ဘုရင်ကြီးလဲ အံ့အားသင့်သွားတယ်။

“ငါးကရယ်တာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊ နမတော် အိပ်မက်များမက်နေသလား”

“နမတော် အရူးတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး မောင်တော်၊ နမတော်ရဲ့ မျက်စိနဲ့မြင်ပြီး နားနဲ့ကြားခဲ့ရတာပါ”

“အို... ထူးဆန်းလိုက်တာ၊ ဒီလိုဆိုရင် ဒီကိစ္စကို မောင်တော် စုံစမ်းခိုင်းပါ့မယ်”

နောက်တစ်နေ့မှာ ဘုရင်ကြီးဟာ သူ့ရဲ့ပုရောဟိတ်အမတ်ကြီးကို ဆင့်ခေါ်လိုက်ပြီး မိဖုရားပြောတဲ့ အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အကြောင်းအရင်းကို စုံစမ်းခိုင်းတယ်။ ခြောက်လအတွင်းမှာ ကျေနပ်တဲ့ အဖြေတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရမယ်။ မဖော်ထုတ်နိုင်ရင် သေဒဏ်ပေးမယ်လို့လဲ ပြောလိုက်တယ်။ ပုရောဟိတ်အမတ်ကြီးဟာ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါမယ်လို့ ဝန်ခံကတိပြုလိုက်တယ်။ အမတ်ကြီးဟာ မဆုတ်မနစ်တဲ့ ဇွဲလုံ့လနဲ့ ငါးရယ်မောရတဲ့အကြောင်း အရင်းကို အားသွန်ခွန်စိုက်ရှာဖွေတာ အချိန်ငါးလကုန်ဆုံးသွားခဲ့

တယ်။ သူဟာ နေရာတိုင်း မှာ ရှာဖွေတယ်။ လူတိုင်းကိုမေးမြန်းတယ်။ ပညာရှိတွေနဲ့ မော်ပညာတတ်တဲ့သူတွေကို မေးကြည့်ပေမဲ့လို့ ဘယ်သူကမှ မဖြေနိုင်ကြဘူး။

ဒါကြောင့်မို့လို့ သူဟာ စိတ်နှလုံးညှိုးနွမ်းစွာနဲ့ပဲ အိမ်ကိုပြန်လာတယ်။ သူဟာ သေဖို့အတွက်ပဲ ကြိုတင်ပြင်ဆင်တော့တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူဟာ ဘုရင်ကြီးဆီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အခစားဝင်ဖူးတော့ ဘုရင်ကြီးဟာ သူထုတ်ထားတဲ့အမိန့်ကို ပြန်မရုပ်သိမ်းဘူးဆိုတာကို သိနေလို့ပါပဲ။ အမတ်ကြီးဟာ သူ့ရဲ့သားကို ဘုရင်ကြီးရဲ့ အမျက်ဒေါသပြေပျောက်တဲ့အထိ တစ်နေရာရာမှာ ရှောင်တိမ်းဖို့ ပြောလိုက်တယ်။ အမတ်ကြီးရဲ့သားဟာ ရုပ်ရည်အဆင်းသာပြည့်စုံရုံသာမက ဉာဏ်ရည်လဲထက်မြက်တယ်။

အမတ်ကြီးရဲ့သားက “ဒီကိစ္စ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ဖေဖေ၊ သား အဖြေကို ရအောင်ဖော်ထုတ်ပေးပါ့မယ်”လို့ ပြောတယ်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ အမတ်ကြီးရဲ့သားဟာ အိမ်ကနေစတင် ထွက်ခွာသွားတော့တယ်။ အမတ်ကြီးကတော့ ခရီးထွက်သွားတဲ့ သူ့သားရဲ့ ကျောပြင်ကို ကြည့်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။

ရက်အချို့ကြာ ခရီးထွက်ပြီးတဲ့အခါမှာ သူဟာ ခရီးလမ်းကြောင်းမှာရှိတဲ့ ရွာကလေးတစ်ရွာက လယ်သမားအဘိုးအိုကိုတွေ့လိုက်တယ်။ သူက—

“အဘိုး ဘယ်သွားမလို့လဲ” လို့ မေးလိုက်တယ်။

အဘိုးအိုက သူ့သွားမဲ့ခရီး လမ်းကြောင်းကိုပြောတော့ အဲဒီ လမ်းကြောင်းဟာ အမတ်ကြီးရဲ့ သားသွားမဲ့ခရီးနဲ့ လမ်းကြောင်းတူ နေတာကို သိလိုက်ရတယ်။

“အဘိုးနဲ့ကျွန်တော် ခရီး အတူတူသွားကြရအောင်”

“အေး...ကောင်းသားပဲကွ”

လယ် သ မားအဘိုးအိုက သဘောတူလိုက်တယ်။ သူတို့နှစ် ယောက် ခရီးကို ခြေကျင်ထွက်ခွာ ကြတယ်။ နေကလဲပူပြီး ခရီးလမ်း ကလဲရှည်တော့ သူတို့တွေ ပင်ပန်း နှမ်းနယ်နေကြတယ်။

“ကျွန်တော်တို့တွေ တစ်ယောက် နဲ့တစ်ယောက် ထမ်းခေါ်ကြရင် ပို မသက်သာဘူးလား” လို့ လူငယ်က မေးလိုက်တယ်။

“ဒီကောင်လေး ရူးလိုက်တာ လို့ အဘိုးအိုက အောက်မေ့လိုက် တယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ပြောင်း ခင်းတွေအနားက ဖြတ်သန်းသွား ကြတယ်။ ပြောင်းဖူးတွေဟာ ရင့်မှည့်နေပြီး တံစဉ်နဲ့ရိတ်သိမ်းဖို့ အသင့်အနေအထားဖြစ်နေတယ်။ ပြောင်းဖူးတွေဟာ လေအတိုက်မှာ ယိမ်းနွဲ့ နေတော့ ရွှေရောင်ပင်လယ် ကြီးနဲ့တူနေတယ်။

“ဒီပြောင်းဖူးတွေက စားလို့ရ လား၊ စားလို့မရဘူးလားအဘိုး” လို့ လူငယ်ကမေးလိုက်တယ်။

လူငယ်ရဲ့ဆိုလိုရင်းကို မသိ

တဲ့အတွက် အဘိုးအိုက “ကျုပ် မသိ ဘူး” လို့ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ သိပ် မကြာခင်မှာပဲ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ရွာကြီးတစ်ရွာကို ရောက်လာကြ တယ်။ လူငယ်က အဘိုးအိုကို မောင်းချခားတစ်ချောင်းပေးလိုက် တယ်။

“အဘိုး ဒီစားကိုယူသွားပြီး မြင်းနှစ်ကောင်ရအောင်ယူခဲ့ပါ။ ပြီး ရင် မောင်းချခားကို ပြန်ယူလာခဲ့ နော်၊ သိပ်အဖိုးတန်လို့ပါ”

အဘိုးအိုဟာ ရယ်လဲရယ်ချင် သလို စိတ်လဲတိုသွားတယ်။ လူငယ် က အဘိုးအိုကို မသိချင်ယောင် ဆောင်လိုက်တယ်။ မြို့ကြီးတစ်မြို့ ကိုရောက်သည်အထိ စကားမပြော ဘဲ တိတ်တိတ်နေကြတယ်။ သူတို့ ဟာ ဈေးအနားမှာ လှည့်လည်သွား ကြပြီး ဗလီရိုရာကိုလျှောက်သွားကြ တယ်။ ဘယ်သူကမှ သူတို့ကို ခရီး ဦးကြိုနှုတ်ဆက်တာတွေမလုပ်ဘူး။

“ကြီးလိုက်တဲ့ သုသာန်ကြီးပါ လား” လို့ လူငယ်က ရေရွတ်လိုက် တယ်။

“ဒီသူငယ် ဘာကိုဆိုလိုပါ လိမ့်။ ဒီလောက် လူတွေစည်ကား နေတာကို သုသာန်လို့ခေါ်စရာလား” လို့ အဘိုးအိုကအောက်မေ့လိုက် တယ်။

မြို့ကနေထွက်လာတဲ့အခါ မှာ သူတို့ဟာ သုသာန်တစ်ခုကို ဖြတ်လျှောက်သွားရတယ်။ အဲဒီ နေရာမှာ လူတချို့ဟာ သင်္ချိုင်းဂူရဲ့ ဘေးမှာ ဆုတောင်းနေကြတယ်။ သူတို့က ဖြတ်သွားဖြတ်လာလူတွေ

ကို သေဆုံးသွားတဲ့လူရဲ့နာမည် ရေးထိုးထားတဲ့ ချပါတီနဲ့ကူချာမုန့် တွေကို ဝေငှပေးတယ်။ သူတို့က ခရီးသည်နှစ်ယောက်ကိုလက်ယပ် ခေါ်ပြီး မုန့်တွေကို ပေးနိုင်သလောက် ခပ်များများပေးလိုက်ကြတယ်။

“ခမ်းနားလိုက်တဲ့မြို့ကြီးပဲ” လို့ လူငယ်ကပြောတယ်။

“ဒီသူငယ်တော့ တကယ့်ကို ရူးနေပြီ” လို့ လယ်သမားအဘိုးအိုက တွေးတောလိုက်တယ်။

‘သူ ဘာတွေဆက်ပြီးလုပ်အုံး မယ်ဆိုတာကို ငါသိချင်တယ်။ ကုန်းမြေကိုလဲ ရေလို့ပြောချင်ပြော အုံးမှာ၊ မှောင်နေတဲ့နေရာကိုလဲ လင်းနေတယ်ပြောပြီး လင်းနေတဲ့ နေရာကိုလဲ မှောင်တယ်လို့ ပြောချင် ပြောမှာ’

အဘိုးအိုက သူ့ဘာသာသူ ဆက်လက်တွေးတောလာခဲ့တယ်။ သူတို့ဟာ သုသာန်ရဲ့အစွန်နားမှာ ဖြတ်သန်းစီးဆင်းနေတဲ့ စမ်းချောင်း ကလေးတစ်ခုအနားကိုရောက်ခဲ့ကြ တယ်။ ရေကတော့ တော်တော်လေး နက်တယ်။ လယ်သမားအဘိုးအို က သူ့ရဲ့ဖိနပ်တွေနဲ့ ညအိပ်ဝတ်စုံ တွေကိုချွတ်ပြီး စမ်းချောင်းလေးကို ဖြတ်ကူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူငယ် ကတော့ သူ့ရဲ့ဖိနပ်တွေနဲ့ ညအိပ် ဝတ်စုံတွေကိုမချွတ်ဘဲနဲ့ ဆက်ကူး တယ်။

‘ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဒီလိုမျိုးရူးတဲ့ အရူးမျိုးကို ငါ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူး သေးဘူး’ လို့ အဘိုးအိုက သူ့ကိုယ် သူပြောလိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့ အဘိုးအိုက ဒီလူငယ်ကို သဘောကျနေတယ်။ ဒီလူငယ်က သူ့ရဲ့ဇနီးသည်နဲ့သူ့သမီးကို ရွှင်မြူးအောင်လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့လဲ တွေးထင်မိတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ အဘိုးအိုက သူ့ရဲ့အိမ်ကိုလိုက်လည်ပါလို့ လူငယ်ကိုဖိတ်ခေါ်လိုက်တယ်။

“သိပ်ကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျား”လို့ လူငယ်က ပြန်ပြောတယ်။

“ဒါပေမဲ့ အဘိုးရဲ့အိမ်က ဆင့်တွေတန်းတွေ ဘယ်လောက်ခိုင်ခံ့မှုရှိသလဲလို့ ကျွန်တော့်ကို

စစ်ဆေးခွင့်ပြုပါ”

လယ်သမားအဘိုးအိုက စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်ပြီး လူငယ်ကို ထားရစ်ခဲ့တယ်။ အဘိုးအိုက ရယ်မောပြီး အိမ်ထဲကိုဝင်လိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့အိမ်သားတွေကို နှုတ်ဆက်လို့ အပြီးမှာ-

“ဟိုနားက လယ်ကွင်းထဲမှာ လူတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူက ငါနဲ့ ခရီးလမ်းကြောင်းအတူတူကို တော်တော်သွားခဲ့ပြီးပြီ။ ဒီရွာမှာ သူ့ကို ဘယ်လောက်ပဲကြာကြာ ငါက နေစေချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ထုံလွန်းအလွန်းလို့ ဘာတစ်ခုမှတော့

အကူအညီရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီအိမ်ရဲ့ဆင့်တွေတန်းတွေခိုင်လားလို့လဲ သူက သိချင်နေသေးတယ်။ သူက ရူးနေတာပဲဖြစ်ရမယ်”လို့ပြောပြီး အဘိုးအိုဟာ အားပါးတရရယ်မောလိုက်တယ်။

“အဖေ တကယ်တော့ ဒီလူက အဖေထင်ထားသလို အရူးတစ်ယောက်မဟုတ်ပါဘူး”လို့ အဘိုးအိုရဲ့သမီးကပြောတယ်။ သူ့သမီးက ဉာဏ်ပညာထက်မြက်ပြီး ပါးရည်နပ်ရည်ရှိတဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။

“သူက အဖေဟာ တကယ်ပဲ သူ့ကိုဧည့်ခံနိုင်မလားလို့ သိချင်နေတာပါ”

“ဪ...ဒီလိုလား၊ သူနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ တခြားအံ့ဩစရာကိစ္စတွေကိုလဲ သမီးကပဲ အဖေ့ကို ကူပြီးဖြေရှင်းပေးပါအုံး၊ အဖေနဲ့သူနဲ့ အတူတူလမ်းလျှောက်လာတုန်းမှာ အဖေကပဲ သူ့ကိုထမ်းခေါ်ရမလား၊ ဒါမှမဟုတ် သူကပဲ အဖေ့ကို ထမ်းခေါ်ရမလားလို့မေးသေးတယ်”

အဘိုးအိုရဲ့သမီးက ပြုံးလိုက်တယ်။

“သေချာတာပေါ့အဖေ၊ သူက ခရီးလမ်းမှာ အပျင်းပြေအောင် အဖေတို့နှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်က ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ပုဒ်ကို ပြောသင့်တယ်လို့ဆိုလိုတာပါ”လို့ မိန်းကလေးက ပြန်ပြောတယ်။

“ကောင်းပြီလေ၊ အဲဒါနဲ့

အဖေတို့ပြောင်းခင်းအနားကဖြတ် လာတုန်းက ပြောင်းဖူးတွေက စား လို့ရသလား၊ မရဘူးလားလို့လဲ မေးသေးတယ်”

“သူ ဘာကိုဆိုလိုတယ်ဆိုတာ ကို အဖေမသိဘူးလား၊ သူက ပြောင်းခင်းပိုင်ရှင်ဟာ အကြွေးရှိ သလား၊ မရှိဘူးလားဆိုတာကို သိချင်တာသက်သက်ပါ၊ ဘာဖြစ် လို့လဲဆိုတော့ ပြောင်းခင်းပိုင်ရှင် က အကြွေးတွေရှိနေတယ်ဆိုရင် ပြောင်းဖူးတွေကို သူ့ရဲ့ကြွေးရှင် တွေဆီ ထိုးအပ်လိုက်ရမှာကို ဆိုလို တာပါ”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါနဲ့ ရွာ တစ်ရွာကိုရောက်တော့ သူက အဖေ ကို သူ့ရဲ့မောင်းချစားကိုပေးပြီး မြင်းနှစ်ကောင်နဲ့လဲခိုင်းတာက ကော၊ ပြီးတော့ သူ့ဆီကို မောင်းချ စားပြန်ယူလာခိုင်းတာကကော”

“လမ်းလျှောက်တဲ့နေရာမှာ မြင်းနှစ်ကောင်လို အကူအညီရတဲ့ တောင်ငှားနှစ်ချောင်းကို ရှာခိုင်း တာကကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား၊ သူ က အဖေကို တုတ်နှစ်ချောင်းခုတ် ခိုင်းပြီး တုတ်ခုတ်ရာမှာ သူ့ရဲ့စား မပျောက်ဖို့ အဖေကို သတိထားခိုင်း တာပါ”

“အဖေ သဘောပေါက်ပြီ”လို့ လယ်သမားအဘိုးအိုက ပြောတယ်။

“အဖေတို့ မြို့ကြီးတစ်မြို့ကို ဖြတ်လာတုန်းက မြို့ထဲမှာ အဖေ တို့နဲ့သိတဲ့လူတစ်ယောက်တလေ မှတောင် မတွေ့ရဘူး၊ တို့တွေ သချိုင်းကုန်းနားရောက်တဲ့အထိ

ဘယ်သူကမှ စားစရာနည်းနည်းပါး ပါးတောင် မပေးဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သုသာန်လဲရောက်ရော လူတချို့က ချပါတီတွေနဲ့ ကျချာမုန့်တွေပေး တယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ အဖေ့ရဲ့ အဖော်က မြို့ကြီးကို သုသာန်လို့ ခေါ်ပြီး သုသာန်ကိုမြို့ကြီးလို့ခေါ် တာပဲ”

“ဒါကိုနားလည်ရမှာပဲ အဖေ၊ အရာရာကိုရနိုင်တဲ့မြို့ကြီးမှာ လူတွေ က ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်မှုမရှိရင် လူသေ တွေနေတာထက်တောင် ပိုပြီးဆိုး သေးတယ်၊ လူသေတွေမြှုပ်နှံတဲ့ သုသာန်ဖြစ်ပေမဲ့ အဲဒီမှာရှိတဲ့သူတွေ က စားစရာတွေပေးကမ်းတာမျိုး တွေရှိရင် မြို့ကြီးထက်ပိုပြီးတောင် တန်ဖိုးရှိသေးတယ် အဖေ”

“မှန်တာပေါ့ မှန်တာပေါ့”လို့ အံ့အားသင့်နေတဲ့ဖခင်ကြီးက ပြော လိုက်တယ်။

“ပြီးတော့ ငါတို့တွေ စမ်း ချောင်းကိုဖြတ်ကူးတုန်းက သူက ဖိနပ်တွေ၊ ညအိပ်ဝတ်တဲ့အဝတ်တွေ ကို မချွတ်ဘဲနဲ့ ကူးသေးတယ်”

“သမီးကတော့ သူ့ရဲ့ဉာဏ် ပညာကိုလေးစားတယ်၊ သမီးတောင် မကြာမကြာတွေ့မိသေးတယ်၊ အသိဉာဏ်နည်းတဲ့လူတွေက ရေစီး မြန်တဲ့စမ်းချောင်းထဲကို ဖိနပ်မစီး ဘဲဖြတ်ရင် သူတို့ရဲ့ခြေဖဝါးကို ကျောက်တုံးချွန်တွေဘာတွေနင်းမိ မှာကို စိုးရိမ်မိသေးတယ်၊ ကျောက်ခဲ တွေနင်းမိလို့ ချော်လဲကျသွားရင်လဲ တစ်ကိုယ်လုံး ရေတွေစို့ရွှံနိုင်သေး တယ်၊ အဖေ့ရဲ့မိတ်ဆွေကတော့

ဉာဏ် ပညာတော်တော် ရှိတာပဲ၊ သမီး သူ့နဲ့တွေ့ပြီး စကားပြော ကြည့်ချင်တယ်”

“ကောင်းပြီလေ”လို့ လယ် သမားအဘိုးအိုက ပြောလိုက်တယ်။

“အဖေ သူ့ဆီကိုသွားတွေ့ လိုက်မယ်၊ သမီးသာ သူ့အတွက် စားစရာတစ်ခုခုပြင်လိုက်”

“သူ့ကိုပြောလိုက်ပါ အဖေ၊ သမီးတို့အိမ်က ဆင့်တွေတန်းတွေ ဟာ ခိုင်ခံ့ပါတယ်လို့၊ သူလာလို့ရ ပါတယ်၊ သမီး အဲဒီလူဆီကို လက် ဆောင်တစ်ခု ကြိုပြီးပို့လိုက်မယ်၊ သမီးတို့ရဲ့ ဧည့်သည်အပေါ်မှာ ဘယ်လောက်ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်သလဲ ဆိုတာကို ပြသဖို့ပေါ့”

အဘိုးအိုရဲ့သမီးက အစေခံ တစ်ယောက်ကိုခေါ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီသူငယ်ဆီကို ဒိန်ခဲ တစ်လုံး၊ ချပါတီဆယ့်နှစ်ချပ်၊ နို့ကရားတစ်လုံး ပေးခိုင်းပြီး ‘အို... မောင်ကြီး လမင်းကြီးကပြည့်ပြီး ဆယ့်နှစ်လက နှစ်တစ်နှစ်ကိုဖြစ် ပေါ်စေတယ်၊ ပင်လယ်ကြီးကတော့ ရေတွေနဲ့ပြည့်လျှံနေတယ်’ဆိုတဲ့ စကားအမှာ ပါးလိုက်သေးတယ်။

လမ်းခုလတ်ရောက်တဲ့အခါ လက်ဆောင်ပစ္စည်းနဲ့ သတင်းစကား သွားပို့ခိုင်းတဲ့အစေခံက သူ့ရဲ့သား ငယ်လေးနဲ့တွေ့တယ်။ အဲဒီကလေး က ခြင်းတောင်းထဲမှာမြင်လိုက်ရ တဲ့ စားစရာတွေကြောင့် သူ့ကို နည်းနည်းပေးဖို့ သူ့အဖေကိုပူဆာ တယ်။ သူ့ရဲ့အဖေကလဲ မိုက်မိုက် မဲမဲနဲ့ သားငယ်လေးတောင်းဆိုတာ

ကို လိုက်လျောလိုက်တယ်။ အစေခံ ဟာ လူငယ်ကိုတွေ့တဲ့အခါမှာ ကျန် တဲ့ စားစရာတွေနဲ့ သတင်းစကား ကို ပေးပို့လိုက်တယ်။

“ခင်ဗျားရဲ့သခင်မလေးဆီ ကျုပ်ရဲ့စကားကို အမှာပါးလိုက်ပါ” လို့ လူငယ်ကပြောတယ်။

“လမင်းကြီးက အသစ်ဖြစ် နေပြီ။ တစ်နှစ်မှာ ဆယ့်တစ်လပဲ ရှာတွေ့တယ်လို့ သူ့ကိုပြောလိုက် ပါ။ ပင်လယ်ကြီးကတော့ ရေတွေနဲ့ မပြည့်တော့ဘူး”

အစေခံဟာ သူ့ကြားလိုက်တဲ့ အဲဒီစကားတွေကို နားမလည်ပေမဲ့ သခင်မလေးဆီကို သတင်းပြန်ပို့ဖို့ အတွက် ထပ်တလဲလဲ ရေရွတ်လိုက် တယ်။ သူ့သားကို စားစရာတချို့ပေး တဲ့ကိစ္စဟာ ပေါ်သွားလို့ ပြင်းပြင်း ထန်ထန်အပြစ်ပေးတာကို ခံလိုက် ရတယ်။ ခဏအကြာမှာတော့ လူငယ် ဟာ လယ်သမားအဘိုးအိုနဲ့အတူ ပေါ်လာတယ်။ သူ့ကိုသတိထားပြီး ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ သူ့ရဲ့ဇာတိ ဇာစ်မြစ်ကိုမသိပေမဲ့ လူငယ်ဟာ မင်းစိုးရာဇာတစ်ယောက်ယောက် ရဲ့သားဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ မိန်းကလေး က ခန့်မှန်းမိတယ်။ နောက်ဆုံးကျ တော့ လူငယ်ဟာ ငါးရယ်မောတာ နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကိစ္စအားလုံးကိုပြော ပြလိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့အဖေ ကွပ်မျက် ခံရတော့မဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာလုပ်ရင်ကောင်းမလဲလို့ အကြံ ဉာဏ်တောင်းခံတယ်။

မိန်းကလေးက “ငါးရယ်မော တယ်ဆိုတာက ဒီပြဿနာရဲ့အရင်း

အမြစ်တစ်ခုခုဖြစ်ဖို့များတယ်။ နန်းတော်ထဲမှာ ဘုရင်ကြီးရဲ့အသက် ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့အတွက် လူ တစ်ယောက်ရောက်နေပြီဆိုတာကို ညွှန်ပြတာပဲဖြစ်တယ်” လို့ ပြော တယ်။

“ဝမ်းသာလိုက်တာ ဝမ်းသာ လိုက်တာ” လို့ အမတ်ကြီးရဲ့သား က အော်ပြောလိုက်တယ်။

“ကျုပ်ရဲ့အဖေကို သိက္ခာကျ စေတဲ့ မတရားတဲ့ ကွပ်မျက်ခံရတာ ကနေ ကယ်တင်ဖို့နဲ့ ဘုရင်ကြီးကို အန္တရာယ်ကနေကယ်တင်ဖို့အတွက် နန်းတော်ကိုပြန်ဖို့ အချိန်မီသေး တယ်”

နောက်တစ်နေ့မှာပဲ လူငယ် ဟာ သူ့ရဲ့တိုင်းပြည်ကိုပြန်တော့ တယ်။ သူ့နဲ့အတူ လယ်သမားအဘိုး အိုနဲ့သမီးကိုပါ ခေါ်ဆောင်သွား တယ်။ သူတို့ရောက်ရောက်ချင်းပဲ နန်းတော်ကိုပြေးသွားပြီး သူ့ရဲ့အဖေ အမတ်ကြီးကို သတင်းပို့လိုက်တယ်။ အကွပ်မျက်ခံရဖို့ နီးစပ်နေပြီဖြစ် တဲ့အမတ်ကြီးဟာ ဘုရင်မင်းမြတ် ဆီကို သူ့ရဲ့သားသယ်ဆောင်လာခဲ့ တဲ့သတင်းကို ချက်ချင်းပဲ အကြောင်း ကြားတယ်။ ဘုရင်ကြီးက “မဖြစ် နိုင်ဘူး” လို့ ပြောတယ်။

“ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စဖြစ်ကိုဖြစ်ရ မယ် အရှင်မင်းကြီး” လို့ အမတ်ကြီး က လျှောက်ထားတယ်။

“ကျွန်တော်မျိုးကြားခဲ့တာ တွေကို သက်သေပြဖို့အတွက် နန်းတော်ထဲက နန်းတွင်းသူတွေကို တစ်နေရာတည်းမှာ စုစည်းထားပေး

ဖို့ တောင်းဆိုပါရစေ။ မြေတွင်း တစ်တွင်းကိုတူးပြီး သူတို့အားလုံးကို ခုန်ခိုင်းလိုက်ပါ။ အဲဒီထဲမှာ ယောက်ျား တစ်ယောက်ရောက်နေသလားဆို တာကို ကျွန်တော်မျိုးတို့ မကြာခင်ပဲ ဖော်ထုတ်နိုင်မှာပါ” လို့ လျှောက် ထားလိုက်တယ်။

ဘုရင်ကြီးက မြေတွင်းတစ် တွင်းကို တူးစေတယ်။ နန်းတော် ထဲက နန်းတွင်းသူတွေအားလုံးကို အဲဒီတွင်းကိုခုန်ကျော်ဖို့ အမိန့်ပေး တယ်။ နန်းတွင်းသူတွေအားလုံး ဟာ မြေတွင်းကိုခုန်ကျော်ဖို့ကြိုးစား ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ နန်းတွင်းသူ တစ်ယောက်ပဲ ရှောရှောရှူရှူခုန်ကူး နိုင်တယ်။ အဲဒီနန်းတွင်းသူဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက်က မိန်းမ ဟန်ဆောင်ထားတာပဲဖြစ်တယ်။

သစ္စာရှိတဲ့အမတ်အိုကြီးက ဘုရင်ကြီးရဲ့အသက်ကိုကယ်တင် လိုက်လို့ မိဖုရားလဲ နှစ်သက် သဘောကျသွားတယ်။ နောက်ဆုံး တော့ အမတ်ကြီးရဲ့သားကလဲ လယ်သမားအဘိုးအိုရဲ့သမီးနဲ့ လက်ထပ်ပြီး သူတို့ဟာ ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နဲ့ နေထိုင်သွားတော့တယ်။ ။

အောင်မွန်ကျော် အိန္ဒိယပုံပြင်တစ်ပုဒ်ဖြစ်သော "Why the fish laughed" ကို ပြန်ဆိုပါသည်။

မြန်မာမှုဥပစာစကားများ

ဆန်ခါတင်

.....
ရေနံ့သာမောင်ကျော်ညွန့်
.....

သန့်စင်ထားကြရတယ်။

များသောအားဖြင့် ကတော့ အိမ်ထောင်ဦးစီးယောက်ျားနဲ့ အမျိုးသားတွေက ထယ်ရေးပြင်တာကို လုပ်ဆောင်ကြတယ်။ အိမ်ရှင်မနဲ့ အမျိုးသမီးတွေကတော့ မျိုးစေ့ထဲမှာ ပိန်ညှက်သေးသိမ်တာတွေ မပါအောင် ဆန်ခါနဲ့လှုပ်ပြီးသန့်စင်ထားကြတယ်။ ဆန်ခါဆိုတာက 'အပေါက်ငယ်များဖော်ထားပြီး ဝါးနီ၊ ဒါမှမဟုတ် နန်းကြိုးရွှင်နဲ့ရက်လုပ်ထားတဲ့ ဗန်းဝိုင်း'တစ်မျိုးပါပဲ။ ဆန်ခါကို စာနဲ့ရေးရင်တော့ 'ဆလိမ်နသတ်ဆန်၊ ခရွေးရေးချခါ၊ ဆန်ခါ'လို့ရေးရတယ်။ ပြောတဲ့အခါမှာတော့ 'ဆန်ခါ'လို့မပြောပါဘူး။ 'ဂေါ'လို့ပြောပါတယ်။

သကြွန်တွင်းမှာ သကြွန်မိုးရွာလေ့ရှိတယ်။ တစ်နှစ်နဲ့တစ်နှစ်က သကြွန်မိုးရွာတာချင်းမတူကြဘူး။ တချို့နှစ်တွေမှာ ရွာတဲ့သကြွန်မိုးက ခပ်ဖွဲဖွဲ မစို့မပို့ပဲ။ တချို့နှစ်တွေမှာ ရွာတဲ့သကြွန်မိုးကျတော့ မြေအောက်မှာ တစ်ထွာလောက်အထိ မြေအစိုဓာတ်ရအောင် ရွာတယ်။

သကြွန်မိုးကြောင့် ရလွာတဲ့ မြေအစိုဓာတ်ကို တောင်သူတွေက

လက်လွတ်မခံဘူး။ မြေအစိုဓာတ်မပြယ်မီ တစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်း မြေပဲ၊ နမ်း စတဲ့ကောက်ပဲသီးနှံတွေကို စိုက်ပျိုးကြတယ်။ သကြွန်မိုးရွာတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် စိုက်ပျိုးဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် သကြွန်မတိုင်မီကတည်းက ထယ်ရေးပြင်ထားကြရသလို မျိုးစေ့တွေကိုလဲ အပိန်အညှက်နဲ့ သေးသိမ်တာတွေကင်းအောင် ဆန်ခါနဲ့လှုပ်ပြီး

ဆန်ခါတစ်ခုနဲ့တစ်ခုက မတူကြဘူး။ တချို့ဆန်ခါမှာပါတဲ့ အပေါက်တွေက သေးသေးလေးလေး။ အဲဒီလို အပေါက်သေးသေးလေးပါတဲ့ဆန်ခါကိုတော့ ဆန်ခါစိပ်လို့ခေါ်တယ်။ တချို့ဆန်ခါမှာပါတဲ့ အပေါက်က ဆီးစေ့လောက်ကျယ်တယ်။ အဲဒီလိုဆန်ခါကိုတော့ ဆန်ခါကျလို့ခေါ်တာပေါ့။ မျိုးစေ့မြေပဲဆန်တွေကို ဆန်ခါကျနဲ့လှုပ်

တယ်။ မြေပဲဆန်လုံးက နှမ်းလုံးထက် ကြီးတယ်။ ဒီတော့ နှမ်းလုံးမျိုးစေ့တွေကို ဆန်ခါကျနဲ့လှုပ်လို့ မရဘူး။ ဆန်ခါစိပ်နဲ့လှုပ်ရတယ်။

ဆန်ခါကျဲထဲ မြေပဲဆန်လုံးတွေ ထည့်ပြီးလှုပ်လိုက်တော့ ပိန်ညက်သေးသိမ်တဲ့ မြေပဲဆန်လုံးတွေက ဆန်ခါပေါက်ကနေကျလာတယ်။ အလုံးထွားတဲ့ မြေပဲဆန်လုံးတွေက တော့ ဆန်ခါပေါက်ကနေ မကျဘူး။ ဆန်ခါပေါ်မှာ တင်ပြီးကျန်နေတယ်။ အဲဒီလိုပါပဲ ဆန်ခါစိပ်ထဲမှာ မျိုးစေ့နှမ်းလုံးတွေထည့်ပြီး လှုပ်လိုက်တော့ ပိန်ညက်သေးသိမ်တဲ့နှမ်းလုံးတွေက ဆန်ခါစိပ်ပေါက်ကနေ ကျလာတယ်။ အလုံးထွားတဲ့ နှမ်းလုံးတွေကတော့ ဆန်ခါပေါက်ကနေမကျဘူး။ ဆန်ခါပေါ်မှာတင်ပြီးကျန်နေတယ်။

ဆန်ခါပေါ်မှာတင်ကျန်နေတဲ့ မျိုးစေ့တွေကိုပဲ မျိုးစေ့အဖြစ် စိုက်ပျိုးကြတယ်။ ဒါမှ မျိုးစေ့ကနေ ပေါက်လာတဲ့အပင်ပေါက်တွေက သန်မာထွားကျိုင်းနေမှာပေါ့။ အပင်ပေါက်သန်မှ ပွင့်အား သီးအားကောင်းတယ်။ ပွင့်အား သီးအားကောင်းနေမှလဲ သီးလုံးတွေသန်ပြီး အနံ့ထွားလာမှာပဲ။ သီးလုံးသန်အနံ့ထွားတော့ အထွက်နှုန်းတိုးတာပေါ့။ အထွက်နှုန်းတိုးအောင်လို့လဲ ဆန်ခါတင်နေတဲ့ မျိုးစေ့တွေကိုပဲ စိုက်ပျိုးကြတယ်။ ဆန်ခါပေါက်ကနေကျလာတာတွေကိုတော့ မျိုးစေ့အဖြစ်မသုံးကြတော့ဘူး။ အိမ်မှာ မွေးထားတဲ့ကြက်၊ ဝက်၊ ကျွဲ၊ နွား

စတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ အစာအဖြစ်ပဲ သုံးကြတယ်။

အရေးကြီးတဲ့နေရာမှာ အရေးကြီးတဲ့အမှုကိစ္စတွေကိုဆောင်ရွက်ဖို့ တာဝန်ပေးရာမှာလဲ လူတိုင်းကို တာဝန်ပေးလို့မရဘူး။ လူအများထဲကနေ ဆန်ခါတင်သူတွေကိုပဲ ရွေးချယ်တာဝန်ပေးကြရတယ်။ ဒါမှ ပေးအပ်လိုက်တဲ့တာဝန်တွေကို ဦးလည်မသုန် ကျေပွန်အောင်ဆောင်ရွက်နိုင်မှာပေါ့။ အများထဲကနေ ဆန်ခါတင်ဖြစ်နေမှလဲ အရေးကြီးတဲ့နေရာရောက်ပြီး အရေးကြီးတဲ့အမှုကိစ္စတွေကိုဆောင်ရွက်ရမှာပါပဲ။

ဆန်ခါတင်မဖြစ်ရင်တော့ အရေးကြီးတဲ့နေရာကိုမရောက်နိုင်သလို အရေးကြီးတဲ့အမှုကိစ္စတွေကိုလဲ ဆောင်ရွက်ရမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဆန်ခါတင်လို့ပြောတာက ဥပစာစကားနဲ့ပြောတာပါ။ ‘အကောင်းဆုံးနဲ့ လက်ရွေးစင်ကို ဆန်ခါတင်’လို့ပြောတာပါပဲ။ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ ဆန်ခါတင်ဖြစ်ဖို့ကတော့ အများတကာက ယုံကြည်လေးစားအားကိုးထိုက်တဲ့သူဖြစ်ဖို့လိုပါတယ်။ ယုံကြည်လေးစားအားကိုးထိုက်တဲ့သူဖြစ်နေမှ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ ဆန်ခါတင်ဖြစ်နေမှာပါ။

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်ထဲမှာ ကိုယ့်ထက်အသက်အားဖြင့် ဂုဏ်အားဖြင့်ကြီးမြတ်တဲ့သူကို ပမာမခန့် မထီလေးစားမလုပ်ရဘူး။ ရိုသေဂါရဝပြုကြရတယ်။ ကိုယ်နဲ့သက်တူရွယ်တူ ဂုဏ်ရည်

တူအချင်းချင်းကို မထီမဲ့မြင်မလုပ်ရဘူး။ တလေးတစားဆက်ဆံပေါင်းသင်းရတယ်။ ကိုယ့်ထက် အစစအရာရာနိမ့်ကျဆင်းရဲသူအပေါ် မမောက်မာရဘူး။ ထောက်ထားငဲ့ညှာကိုယ်ချင်းစာရတယ်။ ဒါတွေက လူမှုကျင့်ဝတ်တွေပါပဲ။

လုပ်ငန်းခွင်နယ်ပယ်ထဲမှာ ကိုယ်လုပ်ဆောင်ရမဲ့ လုပ်ငန်းကို ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်ဖို့လိုပါတယ်။ ကိုယ်လုပ်ဆောင်ရမဲ့ လုပ်ငန်းအပေါ် စိတ်ဝင်စားနေပြီး အမြဲတစေစူးစမ်းလေ့လာနေရင် ကိုယ်လုပ်ဆောင်ရမဲ့လုပ်ငန်းကို ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်နေမှာပါ။ လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာ ပျင်းရိမနေရဘူး။ သွက်လက်တက်ကြွနေရမယ်။ အရေးကြီးဆုံးကတော့ ရိုးသားဖြောင့်မတ်ပြီး သစ္စာရှိဖို့၊ စေတနာကောင်းထားဖို့ပါပဲ။ အဲဒါတွေကတော့ လုပ်ငန်းခွင်ကျင့်ဝတ်တွေပါ။

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်နဲ့ လုပ်ငန်းခွင်နယ်ပယ်ထဲမှာ ဆန်ခါတင်ဖြစ်ဖို့ကတော့ ‘ကာယဗလ၊ ဉာဏဗလ၊ စာရိတ္တဗလ၊ မိတ္တဗလ၊ ဘောဂဗလ’ဆိုတဲ့ ဗလငါးတန် ပြည့်ဝနေဖို့ပါပဲ။ ဗလငါးတန်မပြည့်စုံဘဲနဲ့တော့ အများတကာ ယုံကြည်လေးစားအားကိုးထိုက်တဲ့ ဆန်ခါတင်ဖြစ်မလာနိုင်ပါဘူး။ ဗလငါးတန်နဲ့ ပြည့်စုံနေရင်တော့ အများတကာက ယုံကြည်လေးစားအားကိုးထိုက်တဲ့ ဆန်ခါတင်ဖြစ်နေမှာပါပဲ။ ။

ရေနံ့သာမောင်ကျော်ညွန့်

တေးလူငယ်လေးများနှင့် ဆရာ၊ ဆရာမကျေးဇူး

မီးလိုပူသောအဖြစ်မှ ကင်းလွတ်နိုင်ကြပါစေ

မောင်ဖျော်(ပေတစ်ပင်)

ချစ်သောတူ၊ တူမလေးတို့ရေ...

ပြီးခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာ့ဆရာများနေ့ တုန်းက ပင်လောင်းမြို့နယ် ပညာရေးမိသားစုကဖိတ်လို့ ဦးဌေးသွားပြီး မင်းတို့အရွယ်ကလေးတွေကို 'ဆရာကျေးဇူး'ခေါင်းစဉ်နဲ့ ဟောပြောခဲ့သေးတယ်ကွဲ့။

တူ၊ တူမလေးတို့တွေသိကြတဲ့အတိုင်း ဒီကနေ့ခေတ်က ဆက်သွယ်ရေးနည်းပညာတွေတိုးတက်ထွန်းကားလာတော့ ကမ္ဘာကြီးဟာ ရွာကြီးတစ်ရွာအလား ဆက်သွယ်မှုတွေ နီးကပ်လျင်မြန်ကုန်ပြီလေ။ ဒီနည်းပညာကြောင့် ဦးဌေးတို့ရဲ့ ဖုန်းတွေမှာ စကားပြောရုံတင်မက တော့ဘဲ အရုပ်မြင် စာတွေဖတ်ဆိုတဲ့အထိ တိုးတက်နေပြီမဟုတ်လား။ အဲဒီမှာ ကောင်းကျိုးတွေလဲရသလို ဆိုးကျိုးတွေလဲပါလာတာပေါ့ကွယ်။ စာတတ်သူတိုင်း ရေးတင်လို့ရနေတော့ သိမှတ်စရာဗဟုသုတရစရာတွေပါသလို ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအတင်းအဖျင်းတွေလဲပါလာတာပေါ့ကွယ်။ ဒီမှာပဲ ဆရာ၊ ဆရာမ

တွေအပေါ် မနှစ်မြို့တဲ့သူတွေက တစ်နှစ်လောက်သင်ပေးရုံနဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေကို ဘုရားနဲ့တစ်ဂိုဏ်းတည်းထားပြီး ကိုးကွယ်စရာလိုလို့လား ဘာညာတင်ကြတော့ သိတဲ့အတိုင်း တို့လူငယ်လေးများဆိုသလေ

ဆိုရင် ဝေလေလေလို့အော်ဖို့ အသင့်ရှိနေသူတွေကလဲ ဆရာ၊ ဆရာမနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူတို့မကျေနပ်ချက်တွေကို ဝိုင်းရေးကြ၊ ကလော်ကြတော့တာပေါ့ကွယ်။
ဒီလိုဆရာ၊ ဆရာမတွေအပေါ်

ပြစ်မှားတဲ့စာတွေကို တူ၊ တူမလေးတို့လို စူးစမ်းလေ့လာမှုအားနည်းတဲ့ သူတွေကဖတ်မိတဲ့အခါ သူတို့ရေးတာအဟုတ်မှတ် လက်ရှိသင်ကြားပြသပေးနေတဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေအပေါ်ပြစ်မှားမိရင် တူ၊ တူမလေးတို့တွေ အပြစ်ရမှာ ဦးဋ္ဌေးက သိပ်စိုးရိမ်တယ်ကွဲ့။ ဒါကြောင့် ကလေးတွေကို ဆရာ၊ ဆရာမ ကျေးဇူးကြီးမားကြောင်းနဲ့ မပြစ်မှားမိဖို့ အထူးတလည်ထည့်သွင်းပြီး ဟောပြောခဲ့ပါတယ်။

တူ၊ တူမလေးတို့တွေသိတဲ့အတိုင်း ဦးဋ္ဌေးတို့ မြန်မာ့ထုံးတမ်းစေလေ့မှာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာဆိုပြီး အနန္တောအနန္တဂိုဏ်းဝင် ငါးပါးရှိတယ်လေ။ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ မပြစ်မှားသင့်တဲ့ဂိုဏ်းဆိုတာ တူ၊ တူမလေးတို့တွေစွဲစွဲမြဲမြဲမှတ်သားထားကြရမယ်ကွဲ့။ တစ်ဂိုဏ်းဂိုဏ်းသင့်သွားရင် အပြစ်ကိုပြန်ချေဖျက်ဖို့ ခက်သွားတယ်ကွဲ့။ ဒါကြောင့် အင်တာနက်မှာတင်တဲ့အကြောင်းအရာ သတင်းတွေကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ ချင့်ချိန်ပြီးမှ ဟုတ်၊ မဟုတ်ဆုံးဖြတ်သင့်တယ်။ ဒီအတွက် တူ၊ တူမလေးတို့အနေနဲ့ သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားပုံစံနဲ့ သင်ယူဆည်းပူးဖို့လိုသလို အသိအလိမ္မာတိုးစေမဲ့ စာကောင်းပေမ္မန်တွေကို လေ့လာဖတ်ရှုဖို့လဲ အထူးလိုအပ်တယ်ကွဲ့။

အလျဉ်းသင့်လို့ ပြောရရင် အခု နိုင်ငံတော်ကအကောင်အထည်ဖော်နေတဲ့ KG + 12 သင်ရိုးမှာ

အတန်းလိုက် ပညာရှင်တွေပြုစုထားတဲ့ သင်ရိုးတွေဟာ သိပ်ကိုပြည့်စုံလှတယ်လို့ ဦးဋ္ဌေးထင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီသင်ရိုးပေါက်မြောက်အောင်မြင်ဖို့အတွက်တော့ ဆရာဆရာမရော တပည့်တွေပါ အတော်ကြိုးစားကြရလိမ့်မယ်ကွဲ့။ ဖတ်ပြရှင်းပြသင်ရုံနဲ့တော့ သင်ခန်းစာရဲ့ဆိုလိုရင်းကို ပုံဖော်နိုင်မယ်မထင်ဘူး။ ထားပါတော့။ တို့မြန်မာမှုနယ်ပယ်မှာ ဆရာကို သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာဆိုပြီး သုံးမျိုးထပ်ခွဲသေးသကွဲ့။ ဗုဒ္ဓတရားတော်အရ ကျေးဇူးပြုရာမှာ အသေးစိတ်ပြုတတ်အောင် ခွဲခြားပြထားတယ်လို့ ဦးဋ္ဌေးထင်တယ်။ တစ်ခါ ဗုဒ္ဓအလိုကျ ဆရာကို ခွဲခြားပြရာမှာတော့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနဲ့ အာစရိယဆရာဆိုပြီး နှစ်မျိုးပြတယ်။ သင်ကြားပြသပေးသူနဲ့ သွန်သင်ဆုံးမဩဝါဒပေးသူလို့သိရပါတယ်။

ဦးဋ္ဌေးတို့ရဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ(အထူးသဖြင့် အခြေခံပညာကဆရာ၊ ဆရာမတွေ)က အထက်ကပြခဲ့တဲ့ ဆရာနှစ်မျိုးမှာ နှစ်မျိုးစလုံးအကျုံးဝင်တယ်လို့ ဆိုရမယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ပညာလဲသင်ပေးသလို သွန်သင်ဆုံးမမှုလဲ လုပ်ပေးနေကြသူတွေကိုးကွဲ့။ ဒီအချက်ကို မင်းတို့တွေ အထူးဂရုပြုကြနော်။ 'သူ၏ကျေးဇူး၊ ထိမ်မြူးသောသူ၊ မီးလိုပူ'တဲ့။ မင်းတို့တွေ ကျေးဇူးကန်းလို့ မီးလိုပူတဲ့ဘဝမျိုးကို ဦးဋ္ဌေးက မရောက်စေချင်ဘူးကွဲ့။

ဆရာ၊ ဆရာမတွေဆိုတာကလဲ

ပုထုဇဉ်တွေပဲမို့ မှားတာ ယွင်းတာတွေရှိနိုင်ပါတယ်။ တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ဆရာ၊ ဆရာမဦးရေကလဲ အများကြီးမဟုတ်လား။ စုန်းပြူးဆိုတာမျိုးပါနိုင်တာပေါ့ကွဲ့။ သို့သော်လည်း ကိုယ့်ကိုလမ်းမှားဖို့ချင်သူတွေရဲ့ မဟုတ်တမ်းတရားစကားတွေကို နားယောင်ပြီး ကိုယ့်ကိုသင်ကြားပြသဆုံးမနေတဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေရဲ့ 'ဒေါသအပြစ်၊ မဖြစ်မမြောက်၊ မမှန်းလောက်သည်ကို၊ အဆောက်အဦ၊ ပြစ်ကြီးယူပြီး' ပြစ်မှားစော်ကားမိလို့ မင်းတို့ရဲ့ဘဝတွေ 'ဘုန်းကြီးလို့သက်မရည်၊ သက်ရှည်လို့ဘုန်းမကြီး' ဖြစ်မှာ ဦးဋ္ဌေး မလိုလားဘူးလေ။ ဒါကြောင့် ဦးဋ္ဌေးက သိသမျှမှတ်သမျှလေးနဲ့ မင်းတို့တွေကို လမ်းကောင်းညွှန်ပြပေးနေရတာပါကွဲ့။ ဦးဋ္ဌေးစကားနားဝင်ပြီး တူ၊ တူမလေးတို့တွေ ငါးပါးဂိုဏ်းမသင့်အောင် ဆင်ခြင်ပြီးနေတတ်မယ်ဆိုရင် မင်းတို့လဲ အကုသိုလ်ကင်းမယ်။ ဦးဋ္ဌေးလဲ ကုသိုလ်ရမယ်၊ ပြောရကျိုးနပ်မယ်ပေါ့ကွဲ့။ မဟုတ်ဘူးလား။

ကိုင်း... ဒီတစ်လတော့ ဒီလောက်ပါပဲ။ တူ၊ တူမလေးတို့တွေ လူကြီးသူမ ဆရာသမားတွေအပေါ် ကျေးဇူးသိတတ်စွာ ပြုမှုဆက်ဆံခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုးအဖြာဖြာရနိုင်ကြပါစေနော်။ ။

တူ၊ တူမလေးတို့ရဲ့ ချစ်သောဦးဋ္ဌေး မောင်ဖျော်(ပေတစ်ပင်)

သဒ္ဓါစိတ်ထား

Generosity of spirit
Cartoon: ZT
Tr: BMK

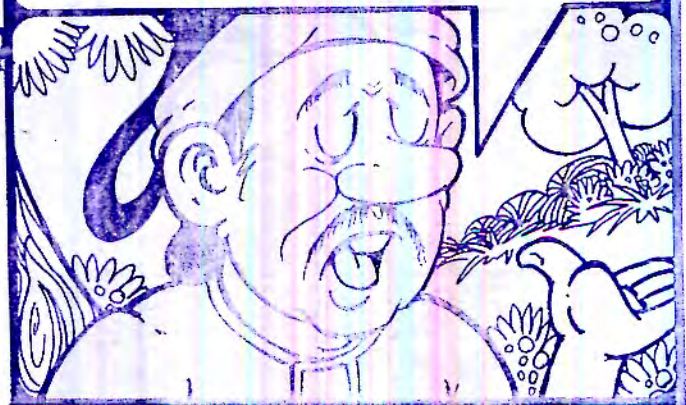
တောစပ်တစ်ခုမှာ ဆိုးမို့သားအဖသုံးဦး
နေထိုင်ကြတယ်။

Once upon a time, there were a widower and his two sons near the edge of the village.

အဖဝကအသက်ကြီးပြီ။ သစ်စုတ်နိုင်တော့ဘူး...

"I am growing old. I cannot cut the wood."

သားကြီးရေ... တောထဲသစ်သွားခုတ်ချေ။

"My elder son, go to the forest and cut the wood."

ထမင်းထုပ်နဲ့ ရေဘူးကို ခွဲချွဲကာ ပူဆီနဲ့ ဝမ်း
ပြီး တောထဲကို သွားကာ ဟိန်းတယ်...

Carrying the pack of rice and water bottle, he went to the forest with an axe.

ဤမြေတွေ့ရှိတဲ့သစ်ပင်ကြီးရဲ့အောက်မှာ...
Under the tree that he was going to cut,

သစ်ပင်ခုတ်ခင်အားရှိအောင်ထမင်းစားရမယ်။
"Before cutting wood, I must have rice to have energy."

ထိုစဉ် အဘိုးခိုတစ်ယောက်ရောက်ရှိလာပြီး...
At that time, an old man came to him.

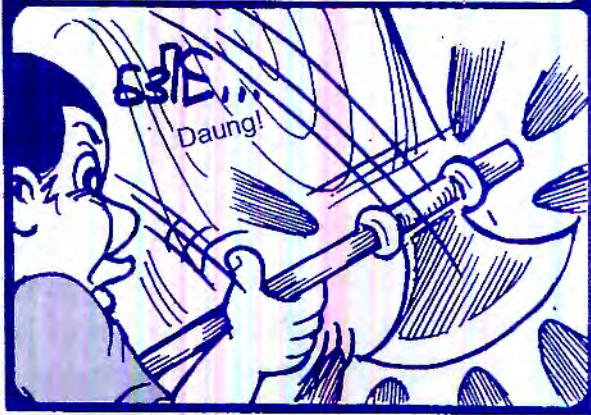
ဘာမှမစားရသေးလို့ထမင်းကျွေးပါလားကွယ်...
"As I hadn't had anything, can you feed me?"

ထမင်းတစ်စုစတောင်မကျွေးချင်ဘူး...
"I can't feed you any rice."

ဒါဆိုငါကလဲမင်းကို ဘာမှမပေးဘူး...
"In that case, I can't give you anything."

ထမင်းစားပြီးသစ်ပင်ကြီးကိုစတင်ခုတ်တယ်...
After having meal, he began to cut the tree.

မုဆိန်ချွတ်ချော်ပြီးမြေထောက်ကိုရိုက်မိသွားတယ်။
The blade of the axe fell off and hurt his feet.

အမယ်လေး...
"Oh!"

မြေထောက်အောက်ကန်နဲ့အိမ်ပြန်သွားခဲ့ရတယ်...
He went back home with the leg injury.

သားကြီးကိုအားကိုးမရတော့...သားငယ်ပဲ
မနက်ဖြန်တောထဲသစ်သွား ခုတ်ချောကာ...

"As the elder son isn't reliable, you will have to cut the wood into the forest, younger son."

ဟုတ်ကဲ့မေမေ...
"Yes, Father."

နောက်တစ်နေ့...
The next day,

တောထဲသစ်သွားခုတ်ဖို့ သားငယ်ထွက်လာခဲ့တယ်
The young man went into the forest to cut the wood.

သစ်ပင်ကြီးရဲ့ခြေရင်းမှာထိုင်ပြီး...ထမင်း
ထုပ်ပြုစုစားမလို့လုပ်နေစဉ်...

Sitting at the foot of the tree, he was about to have his meal.

အဘိုးခဏကလာပြန်တယ်...
The old man came to him.

အဘိုးဘာမှမစားရသေးလို့ထမင်းကျွေးပါကုန်ပါ။
"As I hadn't had anything, please feed me."

ရှေး... အဘိုးမှိုက်ဝအောင်စားပါ...
ရေလဲသောက်နိုင်ပါတယ်ခင်ဗျာ...

"Take it to eat old man. You can also drink water."

အဘိုးခဏသည့်အနည်းငယ်သာစားပြီးနောက်သစ်ပင်
ကြီးရဲ့ပင်စည်မှာကြွက်ခြေခတ်အမှတ်မှတ်ပေးကာ...

After the old man had had a little, he made the cross mark on the trunk.

ဒီအမှတ်မှာခုတ်ရှင်လွယ်ကူမယ်... အာဦးပေး
 ချင်တာလဲအထဲမှာရှိနေတယ်ကွဲ့...
 "If you cut this mark, it will be easy.
 There is what I want to give you inside it."

ထမင်းကျွန်ကုစားပြီးနောက်... ကြွက်ခြေခတ်
 အမှတ်နေရာမှစတင်ခုတ်ပါတော့တယ်...
 After having meal, he started to cut the cross
 mark.

ခုတ်ထွင်နေစဉ်ပင်စည်ထဲမှာ သစ်ခေါင်းငယ်
 လေးပေါ်လာတယ်...
 While cutting, a small hole was found in the
 trunk.

သစ်ခေါင်းထဲကုလက်နှိုက်စမ်းလို့တွေ့ရှိတဲ့
 အထုပ်လေးကုထုတ်ယူဖြေကြည်လိုက်ရာ...
 When he put his hand inside the hole,
 he found a pack and opened it.

ဒီတွေခဲလေးတွေမြို့ပေါ်တက်ကျောင်းလိုက်ရင်
 တိုင်းသားအမတစ်တွေရဲ့ စားဝတ်နေရေးပူလုံပြီ
 ဒါဟာ သူ့တစ်ပါးအပေါ်ထားရှိတဲ့ သဒ္ဓါစိတ်ထား
 ရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးခံစားရတာပဲလို့ အတွေးနဲ့
 ပျော်ရွှင်စွာအိမ်ပြန်လာခဲ့တယ်...။
 "If I go to the town to sell them, our livelihood
 will be okay. I've got them because of my
 generosity of spirit."
 So thinking, he went back home happily.

တေဝေတ္တုတို

ကျောင်းသွားဖော်

ယင်းမာ

“သက်ထားရေး...သက်ထား”

“ဟယ်...အေးမိစံရောက်လာပြီလား၊ ခဏစောင့်အုံးနော်”

“အေးပါ...အေးပါ လုပ် လုပ် ရတယ်”

သက်ထား သနပ်ခါးလိမ်းနေတုန်း အေးမိစံတို့ မောင်နှမ ကျောင်းသွားဖို့ရောက်လာကြသည်။

သက်ထားက မနက်မိုးလင်းလျှင် အမေ့ကို အလုပ်ကူလုပ်ရသေးသည်မို့ ကျောင်းသွားခါနီးမှ သနပ်ခါးလိမ်းရသည်။ သက်ထားတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်က စက်ဘီးတစ်စီးစီရှိကြသည်။ အေးမိစံတို့က မောင်နှမ

သုံးယောက်မှ စက်ဘီးတစ်စီးသာရှိသည်မို့ ကျောင်းသွားလျှင် သက်ထားတို့မောင်နှမက အေးမိစံရဲ့ မောင်လေးကိုစက်ဘီးနှင့် တင်ခေါ်ပေးရသည်။

အေးမိစံတို့နှင့်စာလျှင် သက်ထားတို့ က အဆင်ပြေသည်ဆိုရမည်။ သက်ထား အဖေနှင့်အမေက မန္တလေးနားက

ထုံးဘိုဆိုသည့်ရွာတွင် မြေငှားနှင့် ပန်းဖိုက်ကြသည်။ အေးမိစံတို့ အိမ်ကလည်း ပန်းဖိုက်သည်။ သူတို့က သက်ထားတို့လောက်မများ၊ ပန်းဖိုက်ကေမကျယ်။ သူ့အဖေနှင့် အမေက အားလပ်ရက်ဆိုလျှင် သက်ထားတို့ခြံမှာ အလုပ်အငှားလာလုပ်ကြသည်။

“ပြီးပြီနော် အေးမိစံ ခဏ”

“မောင်လေးရေ...အဝတ်လဲပြီးပြီလား”

“ပြီးပြီမေ”

မောင်လေးက အဝတ်အစားလဲပြီးသွားကာ သူ့ကျောင်းလွယ်အိတ်နှင့် ထမင်းချိုင့်ကိုဆွဲ၍ ထွက်လာသည်။

“ကလေးတွေ မုန့်ဖိုးပါပြီလား”

“မပါသေးဘူးအမေ”

မောင်လေးကပြောတော့ အမေက သူ့အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံငါးရာကိုထုတ်ယူပြီး မောင်လေးကိုပေးသည်။

“သက်ထား...မုန့်ဖိုးရှိပေးလား”

“သမီးဆီမှာကျန်သေးတယ်အမေ၊ မနေ့က စာအုပ်ဝယ်လို့ပိုတာရှိသေးတယ်”

“အေးအေး...ပြီးရင် သွားကြသွားကြ၊ စက်ဘီးကိုကောင်းကောင်းစီးကြနော်”

“ဟုတ်ကဲ့အမေ”

သက်ထားတို့ မောင်နှမမှာ အေးမိစံတို့မောင်နှမနှင့်အတူ ကျောင်းသို့ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ အေးမိစံ

တို့မောင်နှမက တစ်စီး၊ သက်ထားက အေးမိစံရဲ့မောင်လေးကိုတင်ကာ စက်ဘီးတစ်စီးစီးသည်။ ကျောင်းကိုရောက်ဖို့ နာရီဝက်ခန့်တော့နှင့်ရသည်။ ကျောင်းဝင်းထဲသို့ရောက်မှ အေးမိစံရဲ့မောင်လေးက-

“မမ... မောင်လေးခဲတံဖိုးမတောင်းခဲ့ဘူး၊ မေ့လာတယ်”

“ဟင်...မမလဲ အိမ်ကမုန့်ဖိုးမတောင်းခဲ့ဘူး၊ မောင်လေးမုန့်ဖိုးကောမပါဘူးလား”

“မုန့်ဖိုးတော့ပါတယ် မမ”

“အဲဒါဆို အဲဒီမုန့်ဖိုးနဲ့ ဝယ်လိုက်နော် မောင်လေး”

အေးမိစံရဲ့မောင်လေးက မျက်နှာမကောင်းစွာနှင့်-

“ဟုတ်ကဲ့မမ”

“လာပါကွာ ကောင်းမြတ်စံရ၊ မင်းမုန့်ဖိုးကို မင်းလိုတဲ့ခဲတံဝယ်လိုက်၊ ငါ့မှာပါတဲ့မုန့်ဖိုးကို နှစ်ယောက်အတူ မုန့်ဝယ်စားကြမယ်နော်”

“နေပါမောင်လေး၊ မမ

သက်ထား သူ့ကို ခဲတံဝယ်ပေးလိုက်မယ်၊ မောင်လေးက တစ်နေ့မှနှစ်ရာပဲသုံးတာဆိုတော့ မုန့်ကတစ်ယောက်ဘစ်ရာဖိုးပဲစားရမှာပေါ့၊ တစ်ရာဖိုးဆို ဘာမုန့်မှရမှာမဟုတ်ဘူး”

သက်ထားမောင်လေးမှာ တစ်နေ့ မုန့်ဖိုးငါးရာရသော်လည်း ငါးရာစလုံး သုံးမပစ်၊ နှစ်ရာသာသုံးပြီး သုံးရာကို စုဘူးထဲသို့ နေ့စဉ်ထည့်သည်။

“ငါ နောက်နေ့ကျပြန်ပေးပါ့မယ် သက်ထားရယ်”

“ရပါတယ်ဟယ်၊ ခဲတံဖိုးလေးတော့ ငါ့မုန့်ဖိုးထဲကနေပေးလဲ ရပါတယ်”

သက်ထားက အတန်းကြီးတော့ မုန့်ဖိုးတစ်နေ့တစ်ထောင်ရသည်။ ရသည့်တစ်ထောင်ကို သက်ထားကလည်း မုန့်ဟူ၍ဝယ်မစား။ စုထားပြီး လိုအပ်သည့်စာအုပ်၊ ဘောပင်ဝယ်သည်။ တန်ဖိုးကြီးကြီးဝယ်ရမည့် စာအုပ်ရှိလျှင်သာ အိမ်ကတောင်းသည်။

“ကဲ...ရှေး မောင်လေးလိုချင်တဲ့ခဲတံသွားဝယ်လိုက်၊ မမသက်ထားက ဝယ်ပေးတာနော်”

“ဟုတ်ကဲ့မမ”

အေးမိစံရဲ့မောင်လေးသည် သက်ထားပေးသောခဲတံဖိုးကိုယူ၍ ကျောင်းဈေးဆိုင်တန်းများဘက်သို့ပြေးထွက်သွားသည်။ သက်ထားတို့လည်း စက်ဘီးများကို စက်ဘီးထားရမည့်နေရာများမှာထားပြီး အတန်းထဲသို့ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ဒီနေ့ သက်ထားတို့အိမ်မှာ ပန်းချိုးသည်။ အဖေနှင့်အမေက ပန်းချိုးပေးပြီး သက်ထားတို့မောင်နှမက ချိုးပြီးသားပန်းများကိုသယ်ပေးသည်။ တဲနောက်မှာရှိသည့် သရက်ပင်ကြီးအောက်တွင် မိုးကာခင်းကာ ပန်းများကိုပုံသည်။ ပန်းချိုးပြီးတော့ သက်ထားတို့မောင်နှမက ပန်းအရွက်ခြွေပေးပြီး အဖေနှင့်အမေက ပန်းစည်းသည်။ စည်းပြီးသားပန်းများကို ပွဲစားတစ်ယောက်က လာယူသွားသည်။ ခဏကြာတော့ နောက်ထပ်ပန်းပွဲစားတစ်ယောက်

ရောက်လာပြန်သည်။ အဖေနှင့် အမေ ပန်းခင်းထဲဆင်းသွားပြန် သည်။

“သက်ထားရေး...သက်ထား”

“ဟင်...အေးမိစ် ဘာကိစ္စရှိ လို့လဲ”

စက်ဘီးတစ်စီးနှင့် အပြေး အလွှားရောက်လာသော အေးမိစ် ကိုကြည့်၍ သက်ထားမေးလိုက် သည်။

“ဒီနေ့ အမေက ငါတို့မောင် နှမကို စက်ဘီးတစ်စီးဝယ်ပေးမယ် တဲ့”

“ဟယ်...ဟုတ်လား၊ နင်စီး လာတဲ့ဘီးလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ဟိုဘက်တဲက လူတွေက သူတို့ရွာကို အပြီးပြန် တော့မှာမို့လို့တဲ့၊ အဲဒါ ဒီစက်ဘီး လေးကို လျှော့ဈေးနဲ့ရောင်းခဲ့မှာတဲ့၊ မောင်လေးကို နင် နေ့တိုင်းတင်နင်း ရတာလဲ အားနာလို့တဲ့”

“ငါ့ကို အားနာလို့တော့ စက်ဘီးနောက်တစ်စီး ထပ်မဝယ်ပါ နဲ့လို့ ဒေါ်လေးဝင်းကိုပြောလိုက်ပါ ဟယ်၊ ငါလဲ တကူးတကကူညီနေ ရတာမှမဟုတ်တာ၊ ပြီးတော့ ဒေါ် လေးဝင်းကလဲ ကျန်းမာရေးကောင်း တာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ဆေးဖိုးကလဲ လတိုင်းကုန်နေရတာမဟုတ်လား အေးမိစ်ရယ်”

“ဒါတော့ ဒါပေါ့ဟယ်၊ ဒါပေမဲ့ တစ်နှစ်လလဲ ငါတို့က နင်တို့နဲ့ကပ်လိုက်၊ တစ်နှစ်လလဲ ကပ်လိုက်နေရတော့ ငါ့အဖေနဲ့ အမေလဲ အားနာလို့နဲ့တူပါရဲ့”

“အားနာမနေနဲ့လို့ ဒေါ်လေး ဝင်းကိုရော ဦးဘိုကိုပါပြောလိုက်၊ ဘာအားနာစရာလိုလို့လဲ အားမနာ နဲ့၊ နင်တို့မောင်နှမတွေလဲ ငါတို့နဲ့ ကပ်လိုက်နေရတယ်လို့ သဘော မထားနဲ့၊ ငါတို့က သူငယ်ချင်းတွေ၊ ကျောင်းသွားဖော်တွေ အတူတူ ကျောင်းသွားတယ်လို့ သဘောထား ပါဟယ် နင်ကလဲ”

“အေးပါ သက်ထားရယ်၊ နင် အခုလိုပြန်ပြောပြတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို အဖေနဲ့အမေကို ငါ ပြောပြလိုက်ပါ့မယ်နော်”

“အေးပါ သူငယ်ချင်းရယ်၊ ပြောလိုက် ပြောလိုက်”

“အဲဒါဆို ငါအိမ်ပြန်လိုက် အုံးမယ်နော်၊ အဖေလဲ ပန်းချိုးနေ တာ ငါကူလုပ်ရအုံးမယ်”

အေးမိစ်က သက်ထားတို့ မောင်နှမကိုနှုတ်ဆက်ကာပြန်သွား သည်။

“မမကလဲ သူက စက်ဘီး တစ်စီးလိုချင်လို့နေမှာပေါ့၊ သူက ဝမ်းသာအားရ လာပြောတာကို မမ က...”

“မောင်လေးကလဲ သူတို့ မိသားစုမပြေလည်တာကို မောင် လေးလဲသိသားနဲ့၊ ဒေါ်လေးဝင်း ကလဲ အလုပ်ပုံမှန်လုပ်နိုင်တာမဟုတ် ဘူးဟဲ့၊ စက်ဘီးတစ်စီးထပ်ဝယ်လိုက် ရင် သူတို့မိသားစု ပိုကျပ်တည်း သွားမှာပေါ့”

“ဒီလိုလုပ်ရင် မကောင်းဘူး လားမမ”

မောင်လေးက သက်ထားကို

အားတက်သ ရောပြောလာတော့ သက်ထားကလည်း စိတ်ဝင်တစား နှင့်-

“ဘယ်လိုလဲ”

“မမမှာစုထားတဲ့ မုန့်ဖိုး ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ရှိလဲ”

“ဘယ်သိမလဲဟဲ့၊ စုဘူးဖောက် ကြည့်မှသိမှာပေါ့”

“မောင်လေးစုဘူးကိုလဲ ဖောက် လိုက်မယ်လေ”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

“မောင်လေးတို့မောင်နှမ နှစ်ယောက်ရဲ့စုဘူးကိုဖောက်ပြီး မမအေးမိစ်ကို သူလိုချင်နေတဲ့စက်ဘီး ဝယ်ပေးကြမယ်လေ၊ မကောင်းဘူး လား”

“ဟာ... အဲဒီအကြံကောင်း တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဖေနဲ့အမေကို တော့ ပြောပြရမယ်”

“ဘာပြောပြမှာလဲ သမီး သက်ထားရဲ့”

အဖေနှင့်အမေ ပန်းထုံးများ ကိုရွက်ကာ ရောက်လာကြသည်။ သက်ထားတို့မောင်နှမက စက်ဘီး အကြောင်းပြောကြတော့ -

“သားနဲ့သမီးက အေးမိစ် စက်ဘီးဝယ်ဖို့အတွက် မုန့်ဖိုးစုထား တဲ့ပိုက်ဆံကို ချေးမယ်ဆိုတဲ့သဘော ပေါ့”

“အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူးအဖေ၊ ချေးတယ်ဆိုရင် သူတို့က ဒီငွေကို ပြန်ဆပ်ရမယ်ဆိုတဲ့စိတ်ကြီးနဲ့ ပျော်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူးလေ၊ သား ပြောချင်တာ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို သားက ဘာလုပ်ချင်

တာလဲ”

“သားမှန်ဖိုးစုထားတဲ့ ပိုက်ဆံကို မမအေးမိစံ စက်ဘီးဝယ်ဖို့ပေးမှာ ပြန်မယူဘူး၊ ချေးတာလဲမဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို သမီးသက်ထားကကော”

“သမီးလဲ မောင်လေးလိုပဲ ချေးတာမဟုတ်ဘူး ပေးတာ”

“အဖေတစ်ခုမေးချင်တာရှိတယ်၊ သမီးက အေးမိစံကို စက်ဘီးဝယ်ပေးချင်တာက သမီးသူမောင်လေးကို နေ့တိုင်း စက်ဘီးတင်နင်းနေရတာ မနင်းချင်တော့လို့လား”

“ဟင့်အင်း...အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူးအဖေ၊ သမီးသူငယ်ချင်းအေးမိစံက အဲဒီစက်ဘီးလေးကိုလိုချင်နေတာသိလို့ပါ၊ အစကတော့ သမီးလဲ

အခုလိုမတွေးမိပါဘူး၊ ဒီအကြံက မောင်လေးပေးတဲ့အကြံပါ”

“သမီးနဲ့သား ကိုယ်မှန်မစားဘဲ အကြာကြီးစုထားတဲ့ပိုက်ဆံကို ပေးလိုက်ရမှာနော်”

“ဟုတ်ကဲ့အဖေ”

“နောင်တမရဘူးပေါ့”

“နောင်တမရပါဘူးအဖေ”

သက်ထားတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်ဆီမှ ပြိုင်တူအသံထွက်သွားသည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒါက သားနဲ့သမီးကို အဖေတို့က ပေးထားပြီး သားပိုက်ဆံ၊ အဖေတို့နဲ့မဆိုင်တော့သလို အဖေတို့မပိုင်တော့ဘူး၊ အဲဒီပိုက်ဆံတွေကို သားနဲ့သမီးပိုင်တယ်၊ သားနဲ့သမီးပိုင်တဲ့ပိုက်ဆံကို သားနဲ့သမီးတို့ ဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်း လုပ်

နိုင်ပါတယ်၊ ပေးချင်ပေး၊ လှူချင်လှူ၊ အကျိုးရှိတဲ့အရာကိုလုပ်တာပဲ အဖေနဲ့အမေက ကြည်ကြည်ဖြူဖြူခွင့်ပြုပါတယ်”

“အမေကကော ခွင့်ပြုမှာလား ဟင်”

“အမေကလဲ အဖေလိုပါပဲ၊ ဘာမှကန့်ကွက်စရာမရှိပါဘူး ခွင့်ပြုပါတယ်”

“တကယ်နော် အဖေနဲ့အမေ”

“တကယ်ပေါ့”

“ဟေး...ဒါဆို မောင်လေးတို့ စုဘူးသွားဖောက်ကြမယ် မမ” ဟုဆိုကာ မောင်လေးက ရှေ့မှပြေးထွက်သွားသည်။ သက်ထားလည်း မောင်လေးနောက်မှပြေးလိုက်လာခဲ့ပါတော့သည်။ ။

ယင်းမာ

အချပ်ပို (၂) မှအဖြေ

6	8	2	7	5	1	9	4	3
1	3	7	6	9	4	8	5	2
4	5	9	8	2	3	6	1	7
8	7	5	1	6	9	2	3	4
9	4	6	3	7	2	5	8	1
2	1	3	4	8	5	7	9	6
5	2	4	9	3	6	1	7	8
3	6	8	5	1	7	4	2	9
7	9	1	2	4	8	3	6	5

တေဇတိုရွတ်ဆိုပုံ

သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ချစ်ဖွယ်ကဗျာများ(၁၄)

ဇော်မြင့်နီ

တေဇကလေးတို့ရေ...

တေဇကလေးတို့ရွတ်ဆိုကြ
 ဖို့ ဦးဦး ကဗျာလေးတွေစုပြီး ရေးကူး
 ပေးထားပါတယ်။ ဒီကဗျာလေးတွေ
 က သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း
 ရေးဖွဲ့ ထားတဲ့ ကဗျာလေးတွေပါ။
 ကဗျာလေးတွေကို ရေးခေတ်စာဆို
 တော်ကြီးတွေက ရေးဖွဲ့ခဲ့တာဖြစ်ပါ
 တယ်။ အခုတစ်လမှာတော့ 'စာဆို
 တော် ပြည်နဝဒေးကြီးရဲ့ ကဗျာလေး
 တွေကို ရွတ်ဆိုကြပါစို့ကွယ်။ ဒီကဗျာ
 လေးတွေကိုတော့ စာဆိုတော်ကြီး
 ရေးခဲ့တဲ့ 'နဝဒေးရတုပေါင်းချုပ်'
 ထဲက ကောက်နုတ်ထားတာဖြစ်ပါ
 တယ်။ ရတုဆိုတာ လေးလုံးတစ်ပိုဒ်
 ရေးစပ်ရတဲ့ ကဗျာတစ်မျိုးဖြစ်ပါ
 တယ်။

တေဇကလေးတို့ရေ... ကဗျာ
 လေးတွေကိုမရွတ်ဆိုခင်မှာ ကဗျာ
 စာဆိုကြီးအကြောင်းကို နည်းနည်း
 ပြောပြမယ်နော်။ စာဆိုကြီးရဲ့အမည်
 က 'ပြည်နဝဒေး'လို့ခေါ်ပါတယ်။

Handwritten signature or mark at the bottom of the page.

ပြည်ဆိုတာ ပြည်မြို့ပေါ့။ စာဆိုတော်ကြီးရဲ့ မွေးရပ်မြေဇာတိပေါ့ကွယ်။ စာဆိုတော်ကြီးဟာ 'စစ်ကိုင်းထောင်သင်း၊ စလင်း လက်ယာ၊ ပြည်မှာ နဝဒေး'ဆိုပြီး အမည်သုံးမျိုးနဲ့ ထင်ရှားခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ စာဆိုတော်ကြီးဟာ စလင်းမြို့မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် မင်းလက်ယာဘွဲ့၊ စစ်ကိုင်းမြို့မှာ ထောင်သင်းမှူးဘွဲ့နဲ့ ပြည်မှာ နဝဒေးဘွဲ့တွေ ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရတယ်။ ထောင်သင်းမှူးဆိုတာ လူတစ်ထောင်ကို ကြီးမှူးစီမံအုပ်ချုပ်ရတဲ့ တာဝန်ပေါ့ကွယ်။ 'နဝဒေး'ဆိုတာ ထူးချွန်တဲ့စာဆိုတော်တွေကို ချီးမြှင့်တဲ့ ဘွဲ့တစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ထူးခြားမှုတစ်ခုက နဝဒေးကြီးဟာ စာဆိုတော်လဲဖြစ်တယ်။ စစ်သည်တော်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ

ကြောင့် မြန်မာစာပညာရှိကြီးတစ်ဦးက ပြည်နဝဒေးကြီးကို 'စစ်ထွက်စာဆို'လို့ ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့တယ်။ စာဆိုတော်ကြီးဟာ တိုင်းရေးပြည်ရေး စစ်ရေးအတွက် ရခိုင်၊ ရှမ်းပြည်၊ စစ်ကိုင်းအထက်ပိုင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်းဒေသများနဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံအထိ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အရပ်လေးမျက်နှာကို နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်းမပြတ် ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ ခရီးထွက်ခဲ့ရကြောင်းသိရတယ်။ ဒီအကြောင်းတွေကို စာဆိုတော်ကြီးက '...နောင်တို့မှာမူ၊ ဗျာပါဝန်ဆီး၊ မိုးထိနီးမျှ၊ တောကြီးနှင့်ချောင်း၊ လမ်းကြောင်းမတွေ့၊ မြစ်ကွေ့ချောင်းဝိုက်၊ ဘယ်လိုက်ညာသွား၊ မအားရင်အပ်၊ အထပ်ထပ်တိ၊ ခြေရပ်မတည်၊ ရှိရသည်ကို...'လို့

ရတုကဗျာရေးခဲ့တယ်။ ဒီလိုခရီးတွေသွားရင်း စာဆိုတော်ကြီးဟာ သူတွေ့မြင်ခံစားရတာတွေကို ကိုယ်တွေ့ကဗျာမှတ်တမ်းတွေ ထားခဲ့ရေးခဲ့တယ်။ တောလမ်းခရီးသွားရင်းနဲ့ သစ်ပင်ပန်းမန်ကျေးငှက် သတ္တဝါ ဥတုရာသီတွေရဲ့ သဘာဝကို စူးစမ်းလေ့လာပြီး စာကဗျာစီလေ့ရှိတယ်။ ရေလမ်းခရီးသွားရင်းနဲ့ ရေလုပ်သားတွေရဲ့ ဘဝ ငါးနဲ့ ရေငှက်တွေရဲ့ အလေ့အထတွေကို ချစ်စဖွယ် လွမ်းစဖွယ် စာပန်းချီခြယ်ခဲ့ကြောင်း သိရပါတယ်။ အခါတစ်ပါးမှာတော့ စာဆိုတော်ကြီးဟာ တောလမ်းခရီးအတွေ့အကြုံတစ်ခုကို အခုလို ပြန်ပြောပြ ရေးပြခဲ့ပါတယ် တေဇကလေးတို့ရေ...။

'စုံတောမြိုင်ကား သာယာလှပါဘိ။ ထိုတောမြိုင်၏ အခြေအစပ်တွင် ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုတွေ့ရသည်။ ငှက်ကလေးတစ်ကောင်သည် သူ့အဖော်ကိုလိုက်ရှာနေခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ငှက်ကလေးမှာ ဥဩငှက်ဖိုကလေးဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ကြင်ဖော် ဥဩငှက်မလေးကို လိုက်ရှာနေပုံကို ပြောပြပါဦးမည်။ ဥဩငှက်ဖိုကလေး သူ့အဖော်ကို တောမြိုင်အနံ့လိုက် ရှာနေပုံမှာ သနားစဖွယ်ကောင်းလှပါတော့သည်။ ဟိုအပင်ကူးလိုက် သည်အပင်ကူးလိုက် အပေါ်သစ်ကိုင်းတက်

လိုက် အောက်သစ်ကိုင်းဆင်းလိုက် ယုံလိုက်နားလိုက်နှင့် သောကဗျာပါရ များနေပါသည်။ တောရဂုံသည် နံနက်ခင်း ရွှေရောင်နေခြည်တို့ဖြင့် ဝင်းလက်တောက်ပလျက်ရှိသည်။ ပန်းတို့သည် ဝေဝေဆာဆာဖူးပွင့် အလှဆင်နေကြပါ၏။ ဥသြငှက်ဖို ကလေးသည် ပန်းဝတ်ရည်တို့ကို သောက်သုံးလိုက် ဝင်လိုက်ထွက် လိုက် ယုံလိုက်နားလိုက် ဟိုဒီကြည့် လိုက် နားစွင့်လိုက်နှင့် ဥသြငှက်မ လေးကို ရှာဖွေနေပါ၏။ ကြင်ဖော် ငှက်မလေး ဤအနားတွင်ရှိနေသည် ဟု ထင်မှတ်ပြီး 'ဥသြ...ဥသြ'ဟု ဆေးဆို အသံပေးနေပါ၏။ တောရဂုံကား ငှက်အပေါင်း၏ အော်မြည်တွန် ကျူးသံတို့ဖြင့် တခြိမ်းခြိမ်းတအုန်းအုန်း သောင်းသောင်းဖြဖြရှိနေပါ၏။ လွမ်းဆွတ်ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းလှ ပါ၏'

စာဆိုတော်ကြီးဟာ အဲဒီ မြင်ကွင်းလေးကို 'ထူးလှတည့်လေး၊ စုံတောခြေ၌၊ ရှာဖွေပတ်ညက်၊ တက်သက်ပျံနား၊ ပန်းဝတ်စား၍၊ သနားစဖွယ်၊ လူသူနှယ်လျှင်၊ စင်ကြယ်သံကြော၊ ဖြူမရောတည့်၊ သင်းကျောမည်းနက်၊ ဖိတ်ဖိတ် လက်မျှ၊ ရိပ်စက်သာမော၊ ရဂုံ တောဝယ်၊ ဥသြဖော်ကွာ၊ မကိုရှာ လည်း၊ သည်မှာရှိလှည့်၊ မတူတည့် တည့်၊ သူ၏ဘာဝါ၊ အသံသာ၍၊ လာတုံတုံပယ်၊ သွယ်လှယ်ခေါက် တင်၊ ခုပင်ခုရောက်၊ တတောက်

တောက်လျှင်၊ ဖူးညောက်ညွန့်ခက်၊ ဝတ်ရက်သောက်ယူ၊ အူအူသောင်း သောင်း၊ ငှက်ပေါင်းမြူးကြ'လို့ တောအလှနဲ့ ငှက်သဘာဝကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် ရေးဖွဲ့ခဲ့တယ်။ တေဇကလေးတို့ ဖြည်းဖြည်းလေး ဖတ်ကြည့်စေချင်ပါတယ်။ ဖတ်ရင်း တွေးရင်း တောအလှ ငှက်ဘာသာ ဘာဝလေးတွေကို ကြည်နူးဖွယ် မြင်ထင်လာမှာပါကွယ်။

စာဆိုတော်ကြီးဟာ လက်ရုံး ရည် နှလုံးရည် ပြည့်ဝသူမို့ ခရီး ထွက်ရင်းနားနေခိုက် စာကဗျာ ရေးပြီး အပန်းဖြေလေ့ အလွမ်းဖြေ လေ့ရှိကြောင်း သိရတာပေါ့ကွယ်။ ဒီလိုရေးသားပြုစုခဲ့တဲ့ စာကဗျာတွေ များလှတယ်။ ရတုအမျိုးမျိုး၊ ဧချင်း နဲ့ ပျို့ကဗျာတွေ ပုဒ်ရေ ၄၀၀ ကျော် ခန့်ရေးခဲ့ကြောင်းသိရတယ်။ စာဆို တော်ကြီးဟာ စာကဗျာဗဟုသုတ လိုက်စားလေ့လာခြင်းကို အသက် ကြီးသည့်တိုင် အမြဲမပြတ်ပြုလုပ် ခဲ့တယ်။ အသက် ၈၀ ကျော်မှ 'မနော်ဟရီ'ပျို့ကိုရေးသားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရတယ်။ အသက် ၉၀ ကျော် မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့သတဲ့။

စာဆိုတော်ကြီးရဲ့ အခြား နှစ်သက်ဖွယ်ကဗျာလေးတွေရွတ် ဆိုဖို့ တွေးတောဖို့ စာစီစာကုံး လေ့ကျင့်တဲ့အခါသုံးနိုင်ဖို့ ထပ်ပြီး ရေးကူးပေးလိုက်ပါတယ်။ တွေးတော ခံစားကြည့်ကြပါ တေဇကလေးတို့ ရေး...။

၁။ ...ဟေဝန်သာခေါင်၊ တော ကုန်အောင်လည်း၊ ရွှေရောင်နှင့်မြ၊ ပင်တိုင်းလှသော်...။

၂။ ...ထူးဆန်းချယ်ဆင့်၊ လွန်၍တင့်သား၊ အပွင့်-ပတ္တမြား၊ မြကား- အရွက်၊ အခက်- ရွှေစင်၊ ကသစ်ပင်ဝယ်...။

၃။ ...သံချိုဥသြ၊ ချစ်ဖော် နှော၍၊ တောလည်းသာခေါင်၊ တောင်လည်းညိုရစ်၊ မြစ်လည်းသာ ဘိ၊ တိမ်အိအိနှင့်...။

၄။ ...ဟေမမာလာ၊ နံသာထုံ ရည်၊ ဇွန်ရည်မြစ်ကြီး၊ သေန်စီး လျက်၊ သန်းဆီးရံမြှောင်၊ တောင် လည်းမင်းဝံ၊ ရွှေလျှံရွှေပတ်၊ ဖက် ဆွတ်ပိတောက်၊ လဲပေါက်စံပီ၊ စီရရီတည့်...။

၅။ ...သီတာမြလား၊ မြစ်နား တစ်လျှောက်၊ ပျံလေရောက်မူ၊ ပြိုင် ထောက်မထင်၊ မြစ်ကွေးတွင်၌၊ ရှင်ပင်ဘုန်းဝုန်၊ မြသလွန်ဟု၊ ပြင်း ထန်တေဇ၊ ကျော်စောလှ၏...။ ။

စော်မြင့်နီ

- စာကိုး-
- (၁) မောင်သုတ၏ စာဆိုတော်များ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ (ရာပြည့်စာပေ)
  - (၂) မောင်ခင်မင်(ခေဖြူ)၏ မြန်မာ စာပေခရီး၊ (ရာပြည့်စာပေ)
  - (၃) ဟံသာဝတီဦးဘရင်၏ စစ်ထွက် စာဆို များ၊ စိတ်ကူးချိုချို၊ ၂၀၁၉။
  - (၄) မြန်မာအဘိဓာန် (တတိယ အကြိမ်)

မြန်မာဝေါဟာရကဗျာများ

တင်လင်းဇော်

ပြောင်းပြီပြောင်းပြန် မရေးရန်

‘ကပြောင်းကပြန်၊ ‘ပြောင်းလဲပြန်’
ပြန်ပြောင်းပြောဆို’ ရရစ်မည်။

‘ရွှေ့ပြောင်းလွှဲပြောင်း’၊ ‘ကူးအပြောင်း’
‘သောင်းပြောင်းထွေလာ’ ရရစ်မည်။

‘မီးပြောင်းမှန်ပြောင်း’၊ ‘နံ့စားပြောင်း’
‘ပြောင်းဖူးပင်’ကို ရရစ်မည်။

‘ရုပ်လွှဲရုပ်ပြောင်း’၊ ‘သေနတ်ပြောင်း’
‘ပဲ ပြောင်း လူး ဆပ်’ ရရစ်မည်။

‘ပြောင်းပြီပြောင်းပြန်’၊ မရေးရန်
မှန်မှန်လေ့ကျင့် သင့်ပါသည်။ ။

လူပျိုသိုး ကိုဖိုးဆူ

ပါးမုန်းမွေး ‘ထူလပျစ်’နဲ့
‘ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်’ ဆဲတတ်သူ
အစ်ကိုကြီး ဖိုးဆူ။

‘ခနိသက်ငယ်ပျစ်’ လာသယ်ယူ
ကျူထရံနှင့် တဲကိုမိုး။

အကောင်းစား ‘နှမ်းပျစ်’ကျွေးလို့
‘စပျစ်သီး’ချိုချိုပေးတယ်
ရှေးလူပျိုသိုး။ ။

အနန္တငါးဖြာ ရိုသေပါ

သုံးပါးရတနာ မိဘများနဲ့
ဆရာသမားကို ရိုသေပါ။

ရှိခိုးပူဇော် ‘မပြစ်မှား’ရ
ပြစ်ဒဏ်များလည်း ကျတတ်တာ။

ပြစ်ချက်’လွတ်ရင် သူတော်ကောင်းပေါ့
မိတ်ဆွေအပေါင်း ချစ်ကြမှာ။

စကားပြောလျှင် ‘ပြေပြေပြစ်ပြစ်’
အနေကျစ်လျစ် ရှိစမ်းကွာ။

‘မင်းပြစ်စိုးဒဏ်’ မခံရအောင်
ဉာဏ်မြေကတုတ် လုပ်ကြပါ။

‘ရုပ်ပြစ်ရစ်ပါး’ ဝေးရှောင်ရှား
ကြိုးစားလိုက်နာ ဘေးကင်းကွာ။
ဝမ်းသာ လန်းဖြာ။ ။

ကြည်ညိုဖွယ်ရာဘုရားခန်း

‘ပျဉ်ထောင်အိမ်’ဦး ဘုရားစင်
ကျွန်းတံကဲနှင့် ကျွန်းပလ္လင်။

‘တင်ပျဉ်ခွေထိုင် မြတ်ဆင်းတု
ကြေးသွန်းသပွယ်မှု။

‘ပကာပျဉ်’ထု ထူထူကာ
‘ပျဉ်ခုံ မျဉ်ချပ်’အခင်းပါ။

‘လျှာထိုးပျဉ်’သာ ထောင်မတ်မတ်
ကျောဘက်သပ်သပ်ရပ်။

ဆွမ်း ပန်း ရေချမ်း ကပ်လှူလျှင်
ကိုယ် စိတ် ရွှင်လန်း ပန်းအသွင်။

‘ကျောက်ပျဉ်’သွေးကာ နံ့သာဖျန်း
ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဘုရားခန်း။ ။

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ
ပထမဆု

မမိုးမြင့်ကျော့မှူး
ဧကောဒသမတန်း
အ-ထ-က(နတ်စင်ကုန်း)၊
တောင်ငူမြို့၊
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။

လူငယ်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်

လောကတွင် အကောင်းနှင့် အဆိုး အလင်းနှင့်အမှောင် ဒွန်တွဲ လျက်ရှိပေသည်။ လူငယ်များ၏ ဘဝကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေမည့် နည်းပညာများ ပေါ်ထွန်းလာသကဲ့သို့ အမှောင်ထုချောက်ကမ်းပါးထဲသို့ ဆွဲချမည့် မူးယစ်ဆေးဝါး၏ အန္တရာယ်သည်လည်း လူငယ်များနှင့် နီးစပ်လျက်ရှိသည်။ ထွက်စပြုစ ပန်းဖူးငုံများကဲ့သို့သော လူငယ်များထံတွင် အဖျက်ပိုးကဲ့သို့သော မူးယစ်ဆေးဝါးရန်စွယ် အန္တရာယ်၏ ထိပါးနှောင့်ယှက်ခြင်းကို တားဆီးကာကွယ်ကြရန် လိုအပ်လှပါသည်။

မူးယစ်ထုံထိုင်းစေ၍ ဥပဒ်ပေးနိုင်သော ဆေးခြောက်၊ ဘိန်း၊ ဘိန်းဖြူ စသည်တို့ကို မူးယစ်ဆေးဝါးဟုခေါ်ပါသည်။ ကိုကင်း၊ ပက်သီဒင်း၊ အဖက်တမင်း စသည်တို့လည်း ပါဝင်ပါသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးသည် လူကိုဆိုးကျိုးဒုက္ခပေးပါသည်။ လူ့လောက၏စည်ပင်သာယာမှုကိုလည်း ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ပါသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးသည် လောကတွင် မရှိသင့်မရှိအပ်သော မိစ္ဆာနတ်ဆိုးပင်ဖြစ်သည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်ကြီးမားပုံကို သမိုင်းတွင် သက်သေပြနိုင်သည်။ ဇာတ်နိပါတ်ပုံပြင်များတွင်လည်း အထင်အရှားသိနိုင်ပါသည်။ ဇာတ်နိပါတ်တော်လာ ပေါရိသာဒမင်းသည် မူးယစ်သေရည်ကြောင့် သားအရင်းကိုသတ်ကာ စားခဲ့မိသည်။ တောင်ငူခေတ်တွင် ဘုန်းသမ္ဘာကြီးမားသော တပင်ရွှေထီးသည် ပေါ်တူဂီလူမျိုးဆက်သသောသေရည်ကိုစွဲသောကြောင့် သရဖူပြုတ်ကျခဲ့ရသည်။ တရုတ်နိုင်ငံသည် နယ်ချဲ့တို့၏ ဘိန်းစစ်ဆင်မှုကြောင့် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာပြိုကွဲခဲ့ရသည်။ မူးယစ်ရန်စွယ်အန္တရာယ်ကား အမှန်ပင်ကြီးမားလှတော့သည်။

လူငယ်ဟူသည် အသက်အားဖြင့် နုနယ်ပြီး ပညာရှာဖွေဆည်းပူးနေဆဲအရွယ်ဖြစ်သည်။ ဖော့ဖယောင်းပမာ ပျော့ပျောင်းနူးညံ့နေချိန်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း လူငယ်များသည် “ယနေ့လူငယ်၊ နောင်ဝယ်လူကြီး”ဆိုသည့်အတိုင်း အနာဂတ်တွင် တိုင်းပြည်တာဝန်၊ လူသားတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်မည့်သူများလည်းဖြစ်

သည်။ ထိုသို့သော အနာဂတ်ကြယ်ပွင့်များကို အချိန်မတန်မီ ကြွေလွင့်ပျက်စီးစေနိုင်သော မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်မှာ ကြောက်စမန်းလိလိပင်ဖြစ်ပါသည်။

လူငယ်များအနေဖြင့် မိမိအပေါ် နည်းမျိုးစုံဖြင့် လွှမ်းမိုးဖျက်ဆီးနိုင်သည့် မူးယစ်ဆေးဝါး၏ အကြောင်းကို သိရှိနားလည်ရန် လိုအပ်လှပါသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါး၏အန္တရာယ်ကို မည်သို့ကာကွယ်တိုက်ဖျက်ရမည်ကို သိရှိရုံသာမက သတိပြုရှောင်ရှားရန်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါး၏သားကောင်မဖြစ်စေရန် ကာကွယ်တိုက်ဖျက်ရပါမည်။

လူငယ်များသည် စူးစမ်းလေ့လာလိုစိတ် ပြင်းထန်တတ်ကြသည်။ စူးစမ်းလိုစိတ်သည် ကောင်းကျိုးပြုနိုင်သကဲ့သို့ ဆိုးကျိုးလည်းဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။ အန္တရာယ်ရှိသော မူးယစ်ဆေးဝါးကို စူးစမ်းမိပါက လူညွန့်တုံးမည့်အဖြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံတွေ့နိုင်ပါသည်။ လူငယ်များအနေဖြင့် မူးယစ်ဆေးဝါးကို သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်း၏ ဆွဲဆောင်မှုကို မလွန်ဆန်နိုင်ခြင်း၊ မိသားစုအိမ်တွင်းရေးမပြေလည်

ခြင်း၊ လူမှုရေးပြဿနာရှိနေခြင်းနှင့် မူးယစ်ဆေးဝါး၏ အန္တရာယ် အကြောင်း ဗဟုသုတနည်းပါးခြင်း စသည်တို့ကြောင့် သုံးစွဲမိတတ်ကြ ပါသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးသည် သုံးစွဲ မိသူကို စွဲလမ်းစေတတ်သည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးနေစဉ် အလွန် အမင်းလန်းဆန်းခြင်း၊ စိတ်ကူး ကွန့်မြူးလွယ်ခြင်းနှင့် လွတ်လပ် ပေါ့ပါးခြင်းတို့ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သဖြင့် သုံးစွဲသူများ စွဲလမ်းနှစ်ခြိုက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲမှု သည် အလွန်အကျွံများလာပါက စိတ်ကျန်းမာရေးထိခိုက်ခြင်း၊ ပုံမှန် အသိစိတ်မရှိခြင်း၊ သံသယဝင်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မြန်ခြင်း၊ အသိဉာဏ်ချို့ယွင်း လာခြင်းနှင့် ဦးနှောက်ကြောင်လာ ခြင်းတို့ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါသည်။ ထို့ ပြင် မူးယစ်ဆေးဝါးကို သွေးကြော အတွင်းသို့ ဆေးထိုးအပ်ဖြင့်ထိုးသွင်း ရာမှ ခုခံအားကျဆင်းမှုရောဂါ (အေအိုင်ဒီအက်စ်) ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပြီး နောက်ဆုံးတွင် အသက်ဆုံးရှုံးသည် အထိ အန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးအလွန်အကျွံ သုံးစွဲမှုကြောင့် စိတ်အာရုံချောက် ချားမှုများဖြစ်လာပြီး စာရိတ္တပျက်စီး ခြင်း၊ ဥစ္စာပျက်စီးခြင်းတို့ကြောင့် လူပတ်ဝန်းကျင်အသိုင်းအဝိုင်းကို လည်း ထိခိုက်စေနိုင်ပါသည်။ လူငယ် များသည် မိမိတို့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကောင်းကျိုးပေးသူများသာဖြစ်သင့် ပေရာ မူးယစ်ဆေးဝါးကို ကင်းရှင်း စွာရှောင်ရှားနိုင်ရန် အထူးလိုအပ်လှ

ပါသည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံး ကို တဖြည်းဖြည်းပါးမျို၍ လူငယ် များကို အညွန့်ချိုးနေသည့် နိုင်ငံ ၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် အနာဂတ်ကို နင်းခြေပစ်နိုင်သည့် မူးယစ်ဆေးဝါး အန္တရာယ်ကို ပြည်သူနှင့်အတူ ပူးပေါင်းနှိမ်နင်းကြရန်လည်း လိုအပ် ပါသည်။

ယနေ့ကာလတွင် မူးယစ် ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကြွဆေးပြားများ သည် ကျောင်းသားလူငယ်များကြား ထဲသို့ စိမ့်ဝင်လျက်ရှိသည်။ ဝိသမ လောဘသားများသည် မူးယစ် ဆေးဝါးဈေးကွက်အတွက် လူငယ် များကို အဓိကပစ်မှတ်ထားလာကြ သည်။ မူးယစ်ဆေးစွဲခြင်းကြောင့် တန်ဖိုးကြီးမားသော လူသားအရင်း အမြစ်များ ဆုံးပါးရသည်။ မူးယစ် ဆေးသုံးစွဲသူများကလည်း တစ်နေ့ တခြား ပိုမိုများပြားလာသည်။ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ကြီး၏ အဆိုအရ ယနေ့ကမ္ဘာပေါ်တွင် မူးယစ်ဆေးစွဲသူပေါင်း သန်း ၆၀ ကျော်ရှိသည်။ ကြောက်မခန်းလိလိ ကိန်းဂဏန်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါး၏အန္တရာယ် ကို ကြိုတင်ကာကွယ်ရန်နှင့် ထိရောက် စွာတိုက်ဖျက်နှိမ်နင်းနိုင်ရန် အလွန် လိုအပ်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်၏ အနာဂတ် လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သာယာလှပစေရန် လူငယ်များ၏စွမ်းပကားကို တိုးမြှင့် ကြရပါမည်။ ထိုသို့ မြှင့်တင်ပေးနိုင် ရန် နိုင်ငံတော်အစိုးရတစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘဲ လူ့အဖွဲ့အစည်းများနှင့်

ပညာရပ်ဆိုင်ရာကျွမ်းကျင်သူတို့က မူးယစ်ဆေးဝါး၏အန္တရာယ်ကို ဝိုင်းဝန်းပူးပေါင်းနှိမ်နင်းကြရန် လိုအပ်ပါသည်။

ယနေ့အချိန်တွင် နိုင်ငံ၏ မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များကို လူညွန့် တုံးစေမည့် မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ် ကို တားဆီးကာကွယ်ရန် တစ်နိုင်ငံ လုံး၊ ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးက အမျိုး သားရေးတာဝန်ကြီးတစ်ရပ်အနေ ဖြင့် အရှိန်အဟုန်ဖြင့်တင်၍ ကြိုးပမ်း လျက်ရှိပါသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါး ပြဿနာသည် တစ်နိုင်ငံတည်းဆောင် ရွက်၍မရသည့်အတွက် မူးယစ် ဆေးဝါးအန္တရာယ် တားဆီးကာကွယ် ရေးနှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးတရားမဝင် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုများကို တိုက်ဖျက်နိုင်ရန်အတွက် အိမ် နီးချင်းနိုင်ငံများအပါအဝင် ကမ္ဘာ တစ်ဝန်းလုံးရှိ နိုင်ငံအသီးသီးက ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါ သည်။

ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီး သည် မူးယစ်ဆေးဝါးတိုက်ဖျက် နှိမ်နင်းမှုတွင် ရှေ့ဆုံးကပါဝင်လျက် ရှိပါသည်။ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ ကြီးသည်လည်း ကုလသမဂ္ဂလက် အောက်ခံအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပူးပေါင်းကာ မူးယစ်ဆေးဝါးတိုက် ဖျက်နှိမ်နင်းရေးတွင် နေ့မအား ညမအားလုပ်ဆောင်လျက်ရှိသည်။ ကမ္ဘာ့လူသားအားလုံး မူးယစ် ဆေးဝါးအန္တရာယ်ကြီးမားပုံကို သတိပြုမိလာစေရေးအတွက် နှစ်စဉ် ကျရောက်သည့် ဇွန်လ ၂၆ ရက်ကို

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ မူးယစ်ဆေးဝါး အလွဲသုံးမှုနှင့် တရားမဝင်ရောင်းဝယ်မှု တိုက်ဖျက်ရေးနေ့အဖြစ် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း မူးယစ်ဆေးဝါးအလွဲသုံးမှုနှင့် တရားမဝင်ရောင်းဝယ်မှုများကို စီမံချက်များချကာ တားဆီးတိုက်ဖျက်နေပါသည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်မှစ၍ မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်တားဆီးကာကွယ်ရေးဗဟိုအဖွဲ့နှင့် ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းဒေသကြီးအဖွဲ့များ၊ မြို့နယ်အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်များကို ဖွဲ့စည်းစေခဲ့ပါသည်။ ဥပဒေများ၊ နည်းဥပဒေများကိုလည်း ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့ပါသည်။ ယခုအခါတွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရသည် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေတတ်သော ဆေးဝါးများအန္တရာယ် တားဆီးကာကွယ်ရေးဗဟိုအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ပါသည်။

မူးယစ်ဆေးသုံးစွဲပါက ယခင်က ထောင်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့သော်လည်း ယခုအခါတွင် လူမှုရေးပြစ်ဒဏ်သို့ ပြောင်းလဲချမှတ်ရန် ပညာရှင်များက အဆိုပြုကြသည်။ ထို့ပြင် မူးယစ်

ဆေးသုံးစွဲသူများကို ပစ်ပယ်ထားခြင်းမပြုဘဲ မူးယစ်ဆေးသုံးခြင်းကို စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာရောဂါတစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ လူ့အသိုင်းအဝိုင်း၏ ဖေးမမှုဖြင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းများကိုဆောင်ရွက်ကြရပါမည်။ ဆယ်ကျော်သက်များကိုလည်း မူးယစ်ဆေးဝါး၏ဆိုးကျိုးများကို ပြောဆိုဆုံးမရုံသာမက ယနေ့ခေတ်လူငယ်များ ရင်ဆိုင်နေရသည့် အခက်အခဲများ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာမွန်းကျပ်မှုများနှင့် ခံစားမှုများကို လူကြီးမိဘများက နားလည်မှုနှင့် ဂျာဝေသိရှိနိုင်မှသာ မူးယစ်ဆေးဝါးကဲ့သို့သော မကောင်းသည့် ထွက်ပေါက်များကို ရှာဖွေမှုလျော့နည်းသွားမည်ဖြစ်သည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသူများသည် မူးယစ်နှံထဲမှ ရုန်းထွက်လိုသော်လည်း ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကုသမှုသာ ဆောင်ရွက်၍ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာကုသမှုကို မဆောင်ရွက်သည့်အတွက် ယခင်အသိုက်အဝန်းနှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံပါက မူးယစ်ဆေးပြန်လည်သုံးစွဲမိသည့်အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွားသည်ဟု ပညာရှင်များက

ဆိုကြသည်။ ထို့ကြောင့် မူးယစ်ဆေးဝါးဖြတ်ထားသူများ၊ မူးယစ်ဆေးဖြတ်လိုသူများကို လည်း မိသားစုကပစ်ပယ်မထားဘဲ ဂရုတစိုက် ဖေးမကူညီလျှင် မူးယစ်ကင်းစင်ပြီး လှပသောလူမှုဘဝများကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးကင်းစင်ရေးသည် တစ်နိုင်ငံလုံး၏အရေးသာမက ကမ္ဘာ့လူသားအားလုံး၏အရေးဖြစ်ရာ နိုင်ငံသားတိုင်းက ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ သို့မှသာ လူငယ်များဘဝ သစ်လွင်၍ နိုင်ငံကိုအလှဆင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးကို လူငယ်များအတွက် မျိုးဖျက်ရန်စွယ်အဖြစ် သဘောထားကာ “ကျူပင်ခတ် ကျူပတ်မကျန်” မြေလှန်ရှင်းရမည် ဖြစ်သည်။ လူငယ်များ၏ဘဝအနာဂတ်နှင့် နိုင်ငံ၏ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ကြီးမားလှသော အတားအဆီးဖြစ်သည့် မူးယစ်ဆေးဝါးကို တိုက်ဖျက်ရှင်းထုတ်ရန်မှာ နိုင်ငံသားတိုင်း၏အမျိုးသားရေးတာဝန်သာဖြစ်ပါတော့သည်။ ။

မမိုးမြင့်ကျော့မှူး

ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့၏ ပြန်ကြားချက်

‘လူငယ်နှင့်မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်’ စာစီစာကုံးများကို ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့က အဆင့်ဆင့် စိစစ်ရွေးချယ်ခဲ့ရာ အ-ထ-က(နတ်စင်ကုန်း)၊ တောင်ငူမြို့က မမိုးမြင့်ကျော့မှူးကို ပထမဆုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အ-ထ-က (မြို့မ)၊ နတ်တလင်းမြို့က မဖြိုးဝတီကျော်ကို ဒုတိယဆုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အ-ထ-က(မြို့မ)၊ နတ်တလင်းမြို့က မရီမွန်နိုင်ကို တတိယဆုအဖြစ်လည်းကောင်း ရွေးချယ်ဖော်ပြထားပါသည်။

သင်္ချာ ဉာဏ်ရည် မဖူးဖူး

တေးကလေးတို့ရေ . . .

အလွန်တော်တဲ့ကလေးတွေနဲ့ Sudoku ဆိုတဲ့ ဉာဏ်ရည်မြင့်ကစားနည်းလေးကို ကစားကြည့်ရအောင်။ ဒီကစားနည်းဟာ လေးထောင့်ကွက်တစ်ခုချင်းစီထဲမှာ ၁ ကနေ ၉ အထိ ဂဏန်းအားလုံးကို ပြည့်အောင်ထည့်ပေးရမှာဖြစ်တယ်။ ပထမအကွက်ထဲမှာ ၁ ကနေ ၉ အထိ ပြည့်အောင်ဖြည့်၊ ပြီးရင် ဒုတိယအကွက်ထဲကို ၁ ကနေ ၉ အထိ ပြည့်အောင်ဖြည့်၊ ဒီလိုနဲ့ အကွက် ၉ ကွက်စလုံး ပြည့်အောင်ဖြည့်ပြီးရင် အတန်းလိုက်ရော ဒေါင်လိုက်အကွက်လေးတွေ ၉ ကွက်စလုံးမှာပါ ၁ ကနေ ၉ အထိ ဂဏန်းတွေ မထပ်စေရဘဲဖြစ်နေရပါမယ်။

လွယ်တယ်ထင်ပေမဲ့ ဉာဏ်အတော်သုံးရမဲ့ ကစားနည်းလေးပါ။ ဂဏန်းအားလုံးဖြည့်ပြီးရင် ဘယ်အတန်းလိုက်မဆို၊ ဘယ်အကွက်ထဲမဆို အားလုံးကိုကြည့်လိုက်ရင် ၁ ကနေ ၉ အထိ ဂဏန်းတွေဟာ မထပ်ဘဲ ပြည့်စုံနေရပါမယ်။ ကစားကြည့်လိုက်ကြရအောင်။ အဖြေကို စာမျက်နှာတစ်နေရာမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ။

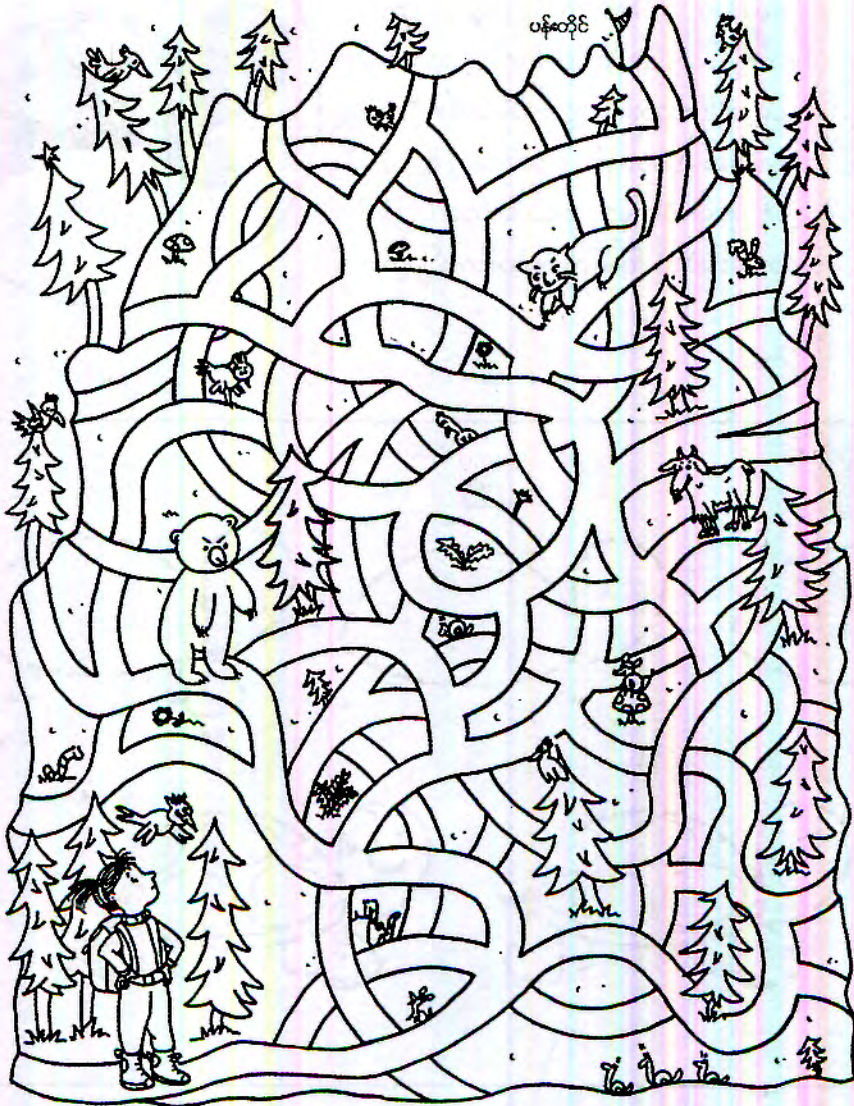
6	8				1			3
		7			4			
			8	2				
8	7				9	2		4
	4		3		2		8	
2		3	4				9	6
				3	6			
			5			4		
7			2				6	5

နောင်တော

ဝတ်ပါလမ်း

တောကလေးတို့ရေ . . .

တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ လမ်းမမှားဘဲ သွားနိုင်မလား။ (တစ်ကြိမ်တည်း)နော်။ ။

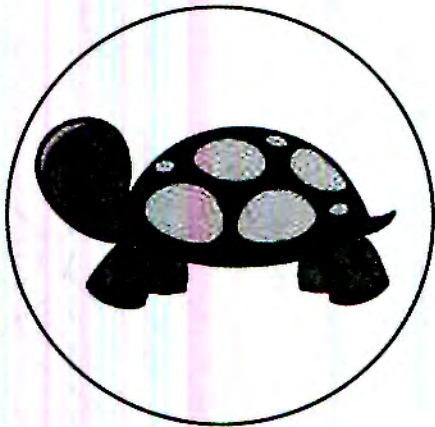

တီတီလေးနဲ့ ပုံဆွဲမယ်

တေကေးလေးတို့ရေ . . .

ပုံဆွဲဖို့ဝါသနာပါပေမဲ့ ဆွဲရခက်နေတဲ့ကလေးတွေ ရှိကြပါလိမ့်မယ်။ ဘာမှ သောကရောက်မနေကြပါနဲ့နော်။ တီတီလေးဖြေရှင်းပေးပါမယ်။ ဖော်ပြပါပုံလေးမှာ နံပါတ်ကလေးတွေနဲ့ပြထားတဲ့ အစက်ကလေးတွေကို (1)ကစပြီး အစဉ်လိုက် တစ်ဆက်တည်းရေးဆွဲသွားရင် ပုံလေးတစ်ပုံကို ရေးဆွဲပြီးသားဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ဒီလိုပုံမျိုးတွေကို မကြာခဏလေ့ကျင့်ရေးဆွဲပေးရင် ပုံလေးတွေရဲ့ ပုံပန်းသွင်ပြင်ဟန်ကိုသိလာပြီး ပန်းချီရေးဆွဲရာမှာ အထောက်အကူဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ ပုံဆွဲပြီးရင် ဆေးရောင်လဲ ခြယ်လို့ရသေးတယ်နော်။ ။

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

NASA's 1ST HUMANOID ROBOT FOR SPACE

စက်ရုပ်များ(Robots)

အကြောင်း သိကောင်းစရာ

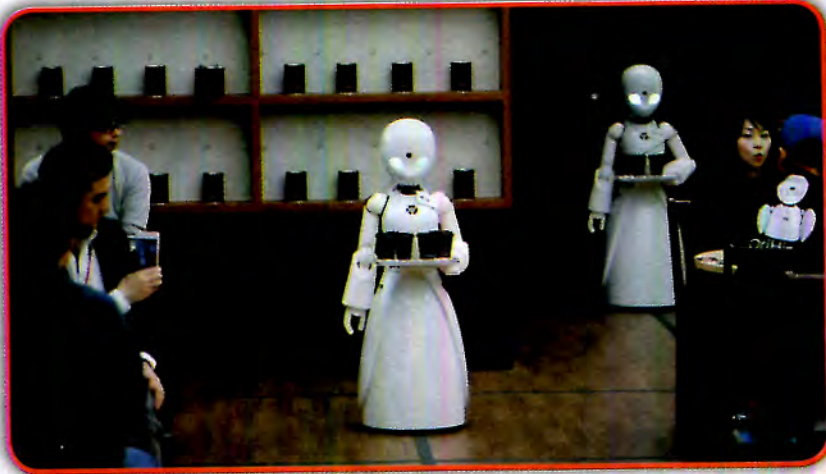
■ ဒေါက်တာသန့်စင်(ရူပဗေဒ) ■

စက်ရုပ်ဆိုတာ လူသားတွေ ပုံဖော်ဖန်တီးပြုလုပ်ထားတဲ့ လူပုံရားမှုပြုလုပ်နိုင်တဲ့ စက်ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ လူသားတွေပြုလုပ်နိုင်တဲ့ အလုပ်ကိစ္စများကို လူသားတို့ကိုယ်စား ဝင်ရောက်လုပ်ရှားပြုလုပ်ပေးနိုင်ရန်ရည်ရွယ်ပြီး တီထွင်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ စက်ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

စက်ရုပ်လို့ခေါ်တဲ့ Robot စကားလုံး ကို ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်မှာ ချက်ကို ဆလိုဗက်ကီးယားလူမျိုး ဓာရေးဆရာ ကာရယ်ကပက်ခ်ဆိုသူက Rossum's Universal Robots ပြဇာတ်မှာ စတင်သုံးနှုန်းခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။ စက်ရုပ်များကို အမျိုးအစားခွဲကြည့်ရမှာ စက်မှုလက်မှုသုံးစက်ရုပ်နဲ့ လူသားများဝန်ဆောင်မှုသုံးစက်ရုပ်ဆိုပြီး ခွဲခြားထားပါတယ်။ စက်ရုံသုံးစက်ရုပ်များမှာ

သူမဲ့ လယ်ထွန်စက်ကို စတင်တီထွင် စမ်းသပ်အသုံးပြုနေပြီဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ဂျပန်နိုင်ငံရဲ့ လယ်ယာသုံး လုပ်ငန်းခွင်မှာ လုပ်သားရှားပါးမှု များ ရှိလာတာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ အခုအခါကမ္ဘာတစ်လွှားမှာ စက်ရုံ သုံးစက်ရုပ် ပေါင်း ၃ ဒသမ ၄ သန်း ခန့် အသုံးပြုလျက်ရှိပါတယ်။

ကမ္ဘာ့ပထမဆုံးစက်ရုပ်ကို ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ ရှိ အင်ဂျင်နီယာပညာရှင်များက

စက်များကို ဂဟေဆော်ခြင်း၊ သင်္ဘော၊ ကား၊ ရထား စတာတွေကို ဆေးသုတ်ခြင်း၊ စက်ပစ္စည်းများကို တပ်ဆင်ခြင်းတွေမှာ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

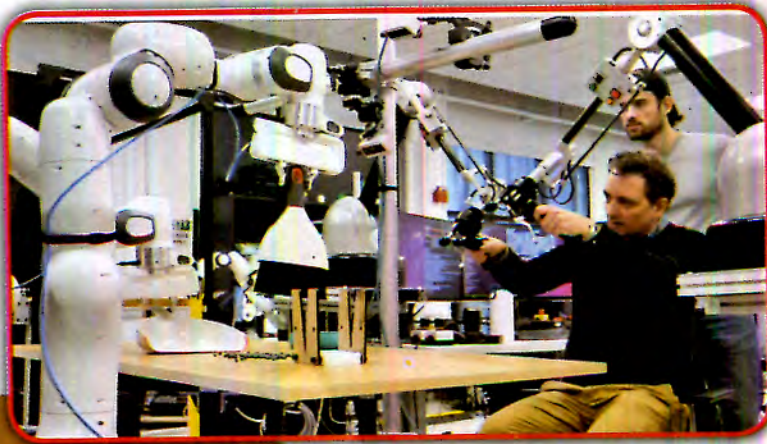
လူသားဝန်ဆောင်မှုသုံးစက်ရုပ်များမှာ အိမ်သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ခြင်း၊ ဟင်းချက်ခိုင်းခြင်း၊ မီးဖိုချောင်သုံးအိုးခွက်ပန်းကန်များဆေးကြောခြင်း၊ ပစ္စည်းများ သယ်ဆောင်ခြင်း စတာတွေမှာ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ AI နည်းပညာသုံးစက်ရုပ်များဟာ ပိုမိုအဆင့်မြင့်လာကာ ကားများ၊ ရထားများကို ထိန်းချုပ်မောင်းနှင်နိုင်ရန်နဲ့ ဆေးရုံများ

တွင် လူနာများကို ခွဲစိတ်တဲ့အခါမှာ ဝင်ရောက်ကူညီနိုင်ရန် တီထွင်အသုံးပြုလာကြပါတယ်။

စက်ရုပ်များအသုံးပြုတဲ့နိုင်ငံများထဲမှာ ဂျပန်နိုင်ငံကတော့ ထိပ်ဆုံးကနေ ပါဝင်နေပါတယ်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ စက်ရုပ်များရဲ့ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ဂျပန်နိုင်ငံမှာ အသုံးပြုနေပါတယ်။ ဂျပန်နိုင်ငံဟာ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ စက်ရုပ်လောကကို ထိပ်ဆုံးက ဦးဆောင်နေပါတယ်။ ဟိုကိုင်ခိုတက္ကသိုလ်နဲ့ပူးပေါင်းပြီး ဂျပန်နိုင်ငံရှိ ဒီဇယ်အင်ဂျင်သုံး လယ်ထွန်စက်ထုတ်လုပ်ရေးစက်ရုံဟာ မောင်း

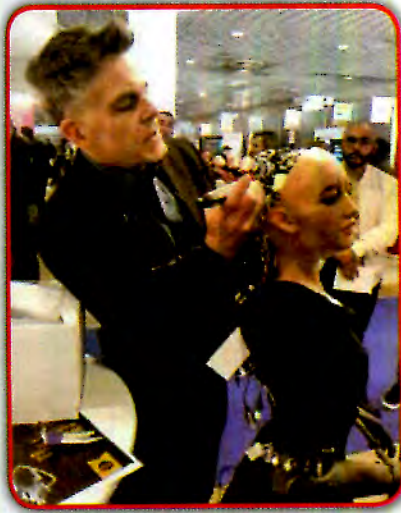
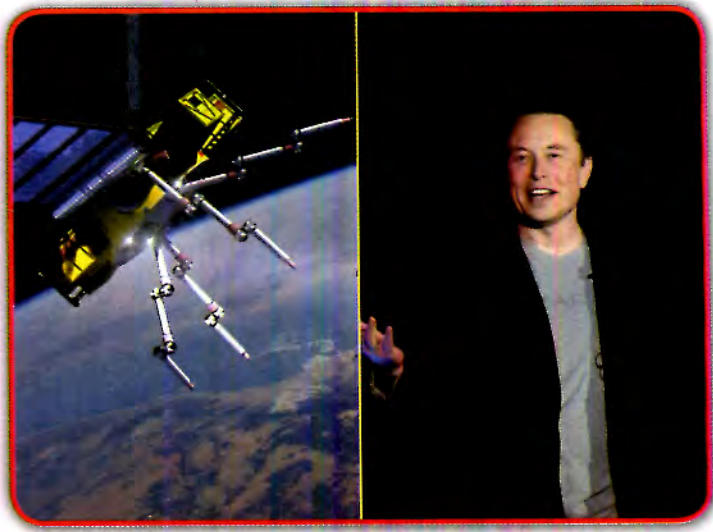

စတင်အသုံးပြုခဲ့ကြတာဖြစ်ပါတယ်။ လူသားစက်ရုပ်များထဲမှာ ဆိုဖီယာ လို့ခေါ်တဲ့ အမျိုးသမီးစက်ရုပ်က မျက်နှာအမူအရာပေါင်း ၅၀ ခန့်ပြုလုပ်နိုင်ကာ ပညာရေး၊ သုတေသနနဲ့ ဖျော်ဖြေရေးလုပ်ငန်းများအတွက် တီထွင်ပြုလုပ်ထားပါတယ်။ ဆိုဖီယာ စက်ရုပ်ကို အမေရိကန်နိုင်ငံစက်ရုပ်ပညာရှင် David Hanson Jr. က ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက်မှာ စတင်မိတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။

ဆိုဖီယာစက်ရုပ်ဟာ စီအင်န်အင်န်၊ ဘီဘီစီအစရှိတဲ့ ကမ္ဘာကျော်သတင်းဌာနများနဲ့ အင်တာဗျူးအမေးအဖြေ ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်မှာ ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားအစိုးရက ဟောင်ကောင်စက်ရုပ် ဆိုဖီယာကို နိုင်ငံသားအဖြစ် ချီးမြှင့်ခဲ့ပါတယ်။

စက်ရုပ်များကို လူသားတွေ အတွက် အန္တရာယ်ရှိနိုင်တဲ့လုပ်ငန်းများမှာ အသုံးပြုလာကြပါတယ်။ ဥပမာ-အဏုမြူစွမ်းအင်ထုတ်လုပ်

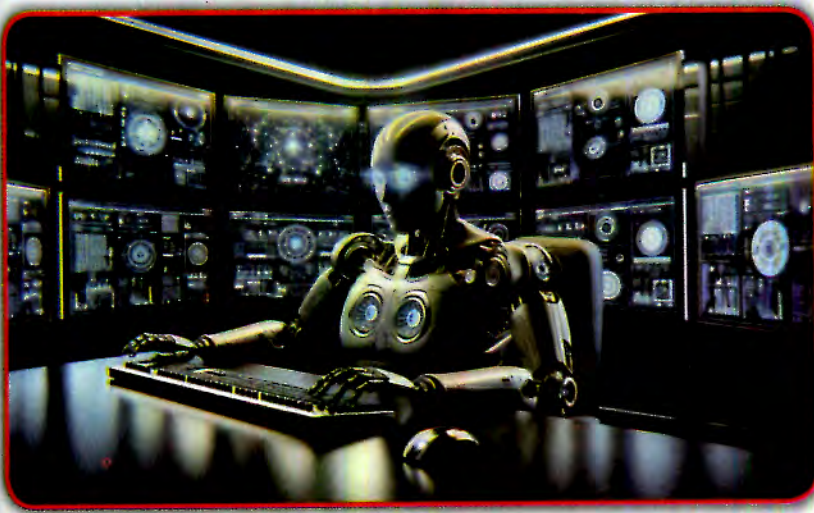
ရာမှာ အဏုမြူရောင်ခြည်သင့်နိုင်တဲ့ နေရာများမှာ စက်ရုပ်များကို အသုံးပြုလုပ်ကိုင်ရန် တီထွင်လာကြပါတယ်။

အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်ကို စက်ရုပ်များလွှတ်ကာ လူသားများနေထိုင်ဖို့ အဆောက်အအုံများဆောက်လုပ်ရန် Space X နည်းပညာကုမ္ပဏီရဲ့ အမှုဆောင်အရာရှိချုပ် အီလွန်မက်ခ် (Elon Musk) က ကြိုးစားအားထုတ်နေပါတယ်။ စက်ရုပ်များကို အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်ကို လွှတ်တင်ပါက လူသားတွေလိုအစာ

စားသုံးရန် အစားအသောက်များယူဆောင်ရန်မလိုခြင်း၊ အလေးချိန်ပေါ့ပါးခြင်း၊ အသက်ရှူရန် အောက်ဆီဂျင်မလိုအပ်ခြင်းတို့ကြောင့် များစွာ အကျိုးရှိနိုင်တာကို ပြောပြပါတယ်။

စက်ရုပ်များနဲ့ပတ်သက်ပြီး လူသားတွေအတွက် အသုံးပြုနိုင်သကဲ့သို့ တချို့သိပ္ပံပညာရှင်များက တစ်ချိန်တွင် AIနည်းပညာသုံးစက်ရုပ်များဟာ လူသားတွေထက် အသိပညာမြင့်မားလာကာ လူသားတွေကို ပြန်လည်ဒုက္ခပေးနိုင်တာကို ဂရုပြုကြရန် တိုက်တွန်းသတိပေးမှုများလဲ ရှိကြပါတယ်။ နောင်တစ်ချိန်မှာ သိပ္ပံပညာရှင်များဟာ ဘယ်လောက်အထိဆန်းကြယ်တဲ့ လူသားအကျိုးပြုစက်ရုပ်များကို ဖန်တီးတီထွင်လာအုံးမလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရပါအုံးမယ်။ ။

ဒေါက်တာသန့်စင်
(ရူပဗေဒ)

လူငယ်တွေမှာ ရိုက်ရိုသင့်တဲ့

ဝါသနာငါးမျိုး

သန့်သူရ

တေကေလေးတို့ရေ....

ဝါသနာရှိခြင်းဟာ လုပ်ဆောင်ရမဲ့အလုပ်တွေကို ပိုပြီး အထမြောက်အောင်မြင်စေတတ်ပါတယ်။ လူငယ်လူရွယ်တစ်ယောက်မှာ ဒီလိုဝါသနာငါးမျိုးရှိနေတယ်ဆိုရင် သူ့အနေနဲ့ အောင်မြင်တဲ့ဘဝတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ အကြမ်းဖျင်းသတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။

နံပါတ်(၁) အနေနဲ့ကတော့ ဝင်ငွေပေးနိုင်တဲ့ ဝါသနာတစ်ခုရှိထားသင့်ပါတယ်။ ဒီဝါသနာဟာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်လို့ရတဲ့အထိ ငွေကြေးပေးစွမ်းနိုင်တဲ့ ဝါသနာဖြစ်ဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

နံပါတ်(၂) ဝါသနာကတော့ ကိုယ်ပိုင်ပုံစံတကျဖြစ်အောင်ကူညီပေးနိုင်တဲ့ဝါသနာပါ။ ဟင်းချက်တာ စာဖတ်တာ လိုမျိုးကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်အထောက်အကူပေးနိုင်တဲ့ ဝါသနာတစ်ခု ရှိဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

နောက်ထပ်ရှိသင့်တဲ့ ဝါသနာကတော့ ဖန်တီးတီထွင်နိုင်စွမ်းကို လေ့ကျင့်ပေးတဲ့ဝါသနာဖြစ်ပါတယ်။ အသစ်အသစ်သောအရာတွေကိုလေ့လာပြီး ဦးနှောက်ကိုအမြဲအသစ်ဖြစ်နေအောင် ဖန်တီးပေးထားခြင်းဟာ လူငယ်တွေအတွက်ရှိနေသင့်တဲ့ ဝါသနာတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ထပ်ရှိသင့်တဲ့ ဝါသနာတွေကတော့ အသိပညာတွေ ပိုတိုးလာစေမဲ့ ဝါသနာတစ်ခုနဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာမှာ ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်လာအောင် ကူညီပေးနိုင်တဲ့ ဝါသနာရှိနေဖို့ပါပဲ။ ဥပမာအားဖြင့် စာရေးခြင်းဟာ ငွေကြေးဝင်စေနိုင်သလို အသိပညာတိုးအောင်နဲ့ ရင့်ကျက်လာအောင်ပါ ကူညီပေးနိုင်တဲ့ဝါသနာပါ။

အလားတူပဲ အားကစားလုပ်ခြင်းဟာ ပုံစံတကျဖြစ်စေတဲ့အပြင် ဦးနှောက်ကို အမြဲအသစ်ဖြစ်နေစေမဲ့ ဝါသနာဖြစ်ပါတယ်။ ။

သန့်သူရ

ကျအေး!
၂၀၆ သည်။

အာလာဒင်

Cartoon **မီးခွက်**
အောင်ကျော်

Gyar Aye
Aladdin's lamp
Cartoon: Aung Kyaw
Tr: BMK

ဟေ... ဒီနေ့ အစောကြီးနိုး
လာတယ်ဟေ့...

"Hey!, I woke up early today."

သိအားပဲ။ ကောင်းပိုက်ရက်
ဆို နိုး မြီ...

"I've known. He wakes up early every school holiday."

ဟာ... မီးရှောင်ပင်း
နေတာပါလိမ့်။

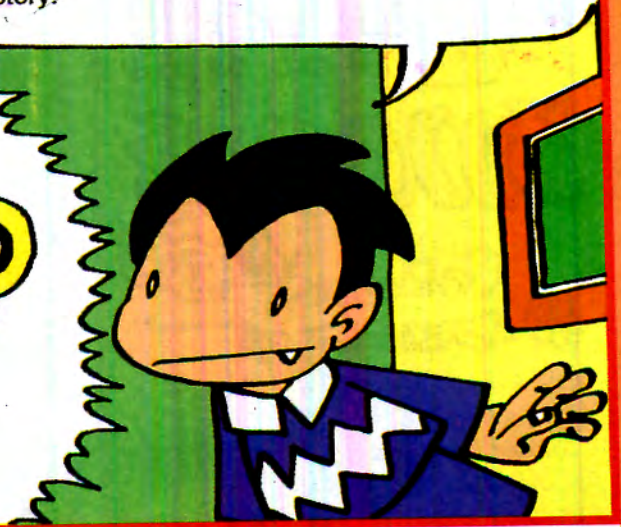
"Ha! The light is shining! What is this?"

အထူးအဆန်းပဲဟ...
အားကြည့်အုံးမှ...

"This is strange! I will have to see it."

ဟာ... ဒါပုံပြင်ထဲက လူတရားတဲ့အာဟာဒင်မီးခွက်ပဲ။

"Ha! This is wishing Aladdin's lamp in the story."

ထူးတော့ထူးဆန်းပြီ...ဟဲ

"This is strange."

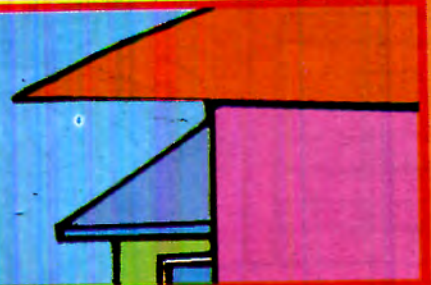
ဒါမျိုးဆို ငါလဲ စိတ်ဝင်စားတယ်။ ဒုစားကြည့်ဗျာ...

"I am interested in this. I will follow him."

ရှောင်နိုင်ဗျာ
ပွတ်မယ်ဟေ့...

"If you can avoid,
you can escape."

အသင်ကုာအေး...အလိုချီရာဝေကင်းလော့။
 "Gyar Aye, pray what you want."

တယ်ပုတ်ပါကား
 ငါလိုချင်တာဝေကင်းမ့...
 "Good! I will pray what I want."

ကြည့်ရတာထူးဆန်းတယ်။
 "It seems strange."

အဘာအယာစောင့်ကြည့်ရမယ်။
 "I must watch it."

ယုတ်ဗြီ။ဟောဒီ မီးခွက်ကြီးအိုင် ဖုန်းအဖြစ်ပြောင်းပေးပါ။ဂိမ်းဆော့ဖို့ ရအောင်...

"Yes, transform this lamp into the i-phone so that I will play games."

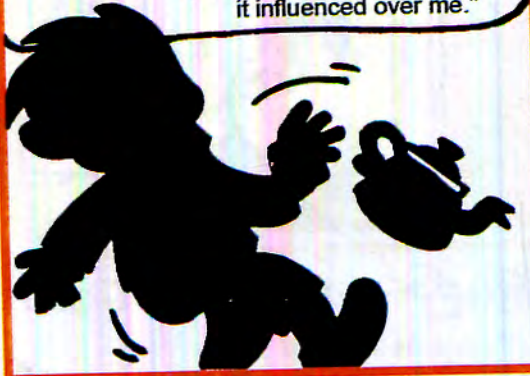
အမယ်...ငါတောင်လျှင်မိ... ချက်ချင်းကရားအိုးကြီးကို...

"Ohm! I also want it. This is a kettle."

ညကပုံပြင်ဖတ်ပြီးစိတ်စွဲအားဖြီး...

"I read the story last night and it influenced over me."

ဒါကြောင့် ဂျာအေးကို အမေ ချီကတ...

"That is way Gyar Aye is beaten by his mother."

အဖေနှင့်အမိ

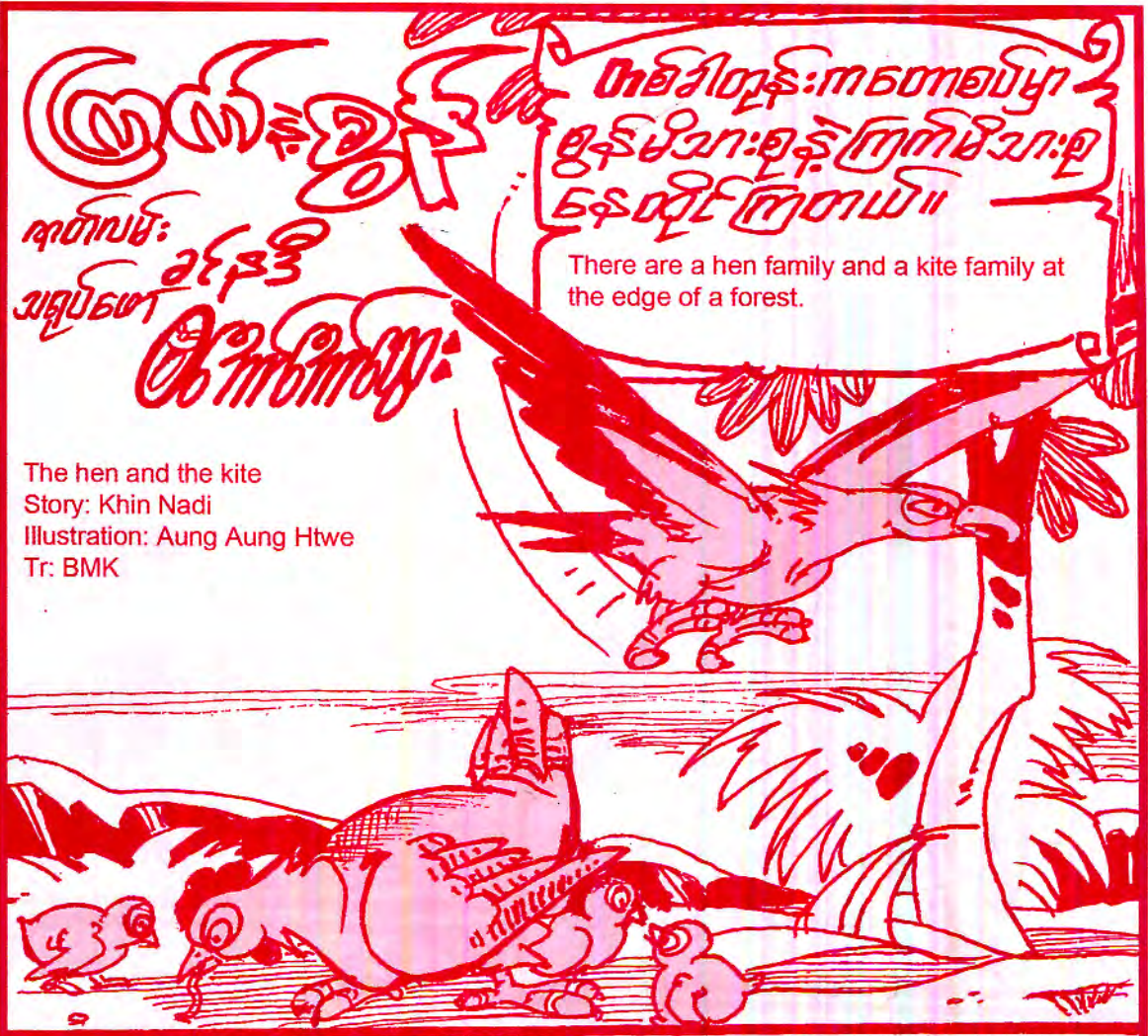
အဖေကလေး
အမိကလေး

အဖေအမိ

တစ်ခါတုန်းကတော့အဖေအမိ
အဖေအမိကလေးတွေနဲ့အဖေအမိကလေးတွေ
နေထိုင်ကြတယ်။

There are a hen family and a kite family at the edge of a forest.

The hen and the kite
Story: Khin Nadi
Illustration: Aung Aung Htwe
Tr: BMK

တစ်နေ့ကျတော့အဖေအမိကလေး
အဖေအမိကလေးတွေနဲ့အဖေအမိကလေးတွေ
နေထိုင်ကြတယ်။

One day, the little kite was ill.

ဇွန်မကြီးဟာဆေးဆရာဘယ်ရွာ
ပုမှန်းမသိဖြစ်နေချိန်မှာ
ကျီးကန်း ရောက်လာပြီး...

The mother kite did not know how to find
a physician. The crow came to her,

ကလေး...
နေမကောင်းလို့လား။

"Is your baby ill?"

တောထဲမှာဆေးကုတာ
သိပ်တော်တဲ့ပုကုရို
တယ်။ အုကုရိုအားပင့်ပြီး
ကုပါလား။

"There is a good spider physician in a
forest. Bring him to you."

ဇွန်မကြီးက သမားတော်ပုကု
ကို ရှာပြီးပင့်တယ်။

The mother kite looked for the spider
physician and asked him to cure
his baby.

ဇွန်မရဲ့ သားလေး
နေမကောင်းဖြစ်နေလို့
လျှောက်ပြီးကုသပေးပါရဲ့။

"As my son is not well, please came along
with me to cure him."

ပင့်ကူက စဉ်းစားလျှောက်ပြီး...

The spider thought for a while.

ကျုပ်လျှောက်ပြီးကု
ပေးလို့ ရပါတယ်။

"I can cure your baby."

ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့
ဒါလျှောက်နားမှာ ကြောက်မကြီး
မိသားစုနေတယ်မဟုတ်
လား။

"But, is there a hen family near your nest?"

အခု ကျုပ်ကွီမြင်ရင်
စားလိမ့်မယ်... ကျုပ်ကြောက်မကြီး
ကွီကြောက်တယ်။

"If she sees me, she will eat me.
I am afraid of the hen."

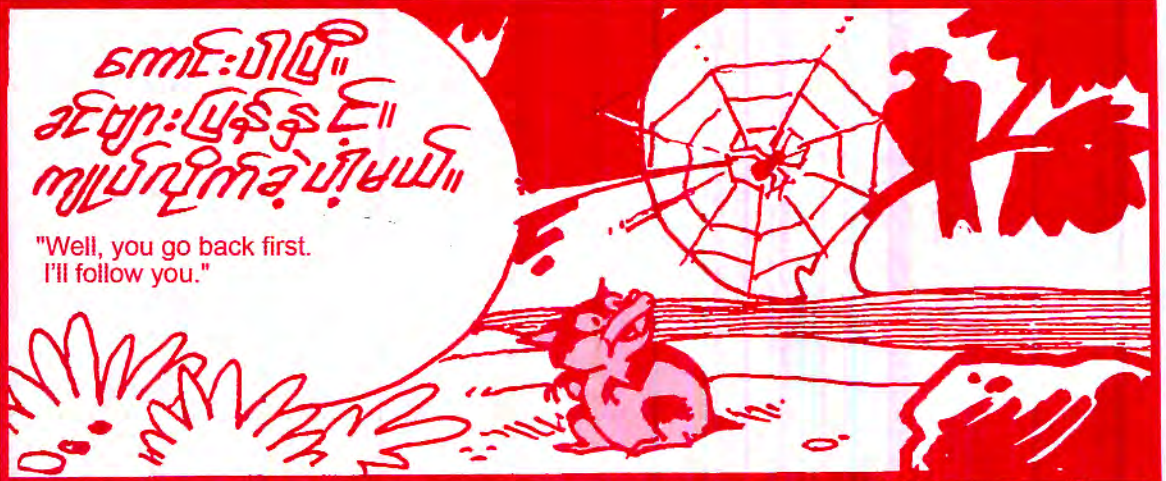
မကြောက်ပါနဲ့။ သမားတော်ကြီးကဲ့
လုံခြုံရေးကို ကျွန်ုပ်တို့အဖို့
ပါတယ်။

"Don't be afraid. I will take responsibility for your
safety."

ကောင်းပါပြီ။
ဆင်းသွားပြန်နှင့်။
ကျုပ်ပြန်ကုန်ခဲ့ပါ့မယ်။

"Well, you go back first.
I'll follow you."

မွန်မကြီးပြန်သွားတဲ့အခါမှာ
ပင်ကုမက မျှော်လင့်ဆေးအိတ်ကို
ယူပြီးတော့ထဲကနေတော့စပ်
ကိုထွက်ခဲ့တယ်။

After the mother kite had returned,
the spider left the forest carrying his bag
of medicine.

ပင်ကုမကမွန်မကြီးနေတဲ့အခါပင်အောက်ကုန်ရွက်ထဲ
အခါမှာကြွက်မကြီးက တွေ့သွားတယ်။

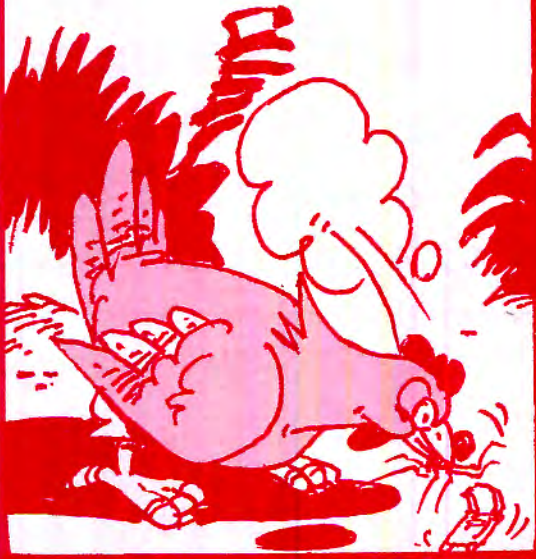
When the spider came under the tree where the mother kite lived,
the hen saw him.

အစာပဲ
"Food"

သစ်ပင်ပေါ်ကစွန်မပြီး
တုတ်တရုတ်သတိမထားမိတဲ့
အချိန်မှာ ကြက်မပြီးက
ထိုးဆိတ်သတ်လျက်တယ်။

Before the mother kite on the tree did not notice, the hen pinched and killed the spider.

သေဆုံးသွားတဲ့ ပင့်ကူကွီ
ကြက်မပြီးကချီ ပြီးစော
အူကလေးတွေကွီအစာကျွေး
လျက်တယ်။

The hen carried the dead spider and fed it to his chickens.

ကြက်ကလေးတွေက ပင့်ကူကွီအားပါးတရစားကြတယ်။

The chickens ate the dead spider with gusto.

စွန်မကြီးကပင်ကုန်လျှောက်ရှာတော့ ဆေးဒါတ်ပဲတွေပြီး
ပင်ကုန်မတွေ့ရတော့ ကြက်မကြီးစားပစ်လျှောက်ပြန်ခဲ့တာ
ဆိုလျက်တယ်။

When the mother kite was looking for the spider, she didn't find him except his bag of medicine.

စွန်မကြီးဟာ ဆေးဒါတ်ကို
ချီပြီး ဆေးတွေနဲ့ စွန်ပျောက်
ကလေးကို ကုသပေးတယ်။

The kite carried the bag of medicine and treat her young kite.

ဒါပေမဲ့ တိုက်ရိုက်ဆေး
ပမာဏ အတိအကျမသိ
ရတော့ စွန်ပျောက်ကလေး
ပေးဆုံးသွားရှာတယ်။

But, she did not know how much to dose, the little kite died.

စွန်မကြီးက သူ့သားလေးသေသွားတာ
နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြောက်မကြီးကို
စိတ်နှာသွားတယ်။

As the mother kite hated the hen about the death of her son.

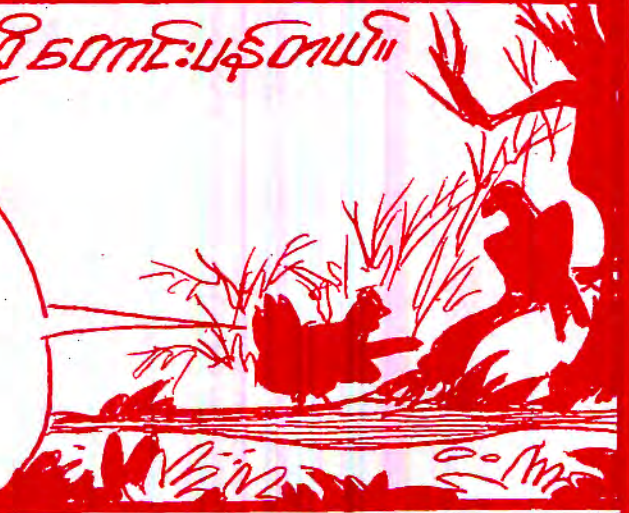
"Taut"

ကြောက်မကြီးက စွန်မကြီးကို တောင်းပန်တယ်။

The mother hen begged the mother kite.

ကျွန်မ မသိလို့ ဖြစ်ရ
တာပါ။ သူ့သားလေးသေ
ရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး။

"As I didn't know, it was like that.
I'm sorry for your son."

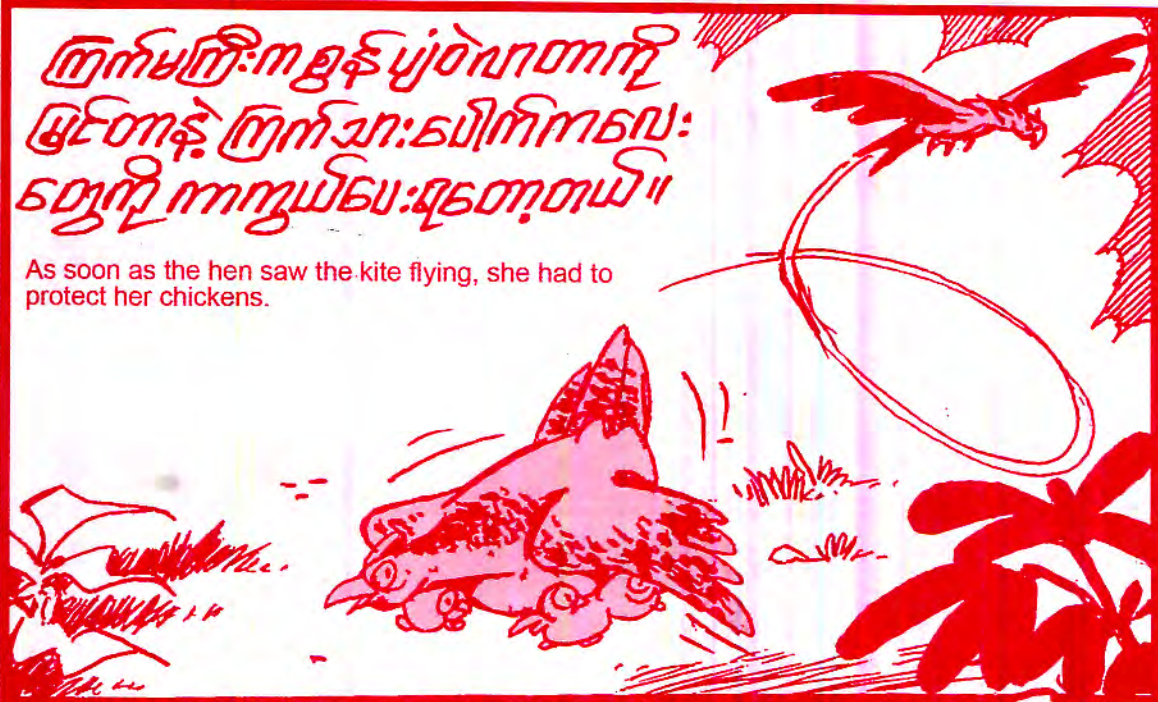
စွန်မကြီးက စိတ်ဆိုး မပြေအူး။
လက်စားပေးတဲ့ ဒါတွေနဲ့ ကြောက်ကလေး
တွေကို မြင်ရင်လည်း သူတို့တော့တယ်။

But the mother kite was still mad at her. As a revenge,
she swooped down the chickens.

ကြက်မကြီးက ချွန်ပျံဝဲလာတာကို
မြင်တာနဲ့ ကြက်သားပေါက်ကလေး
တွေကို ကာကွယ်ပေးရတော့တယ်။

As soon as the hen saw the kite flying, she had to protect her chickens.

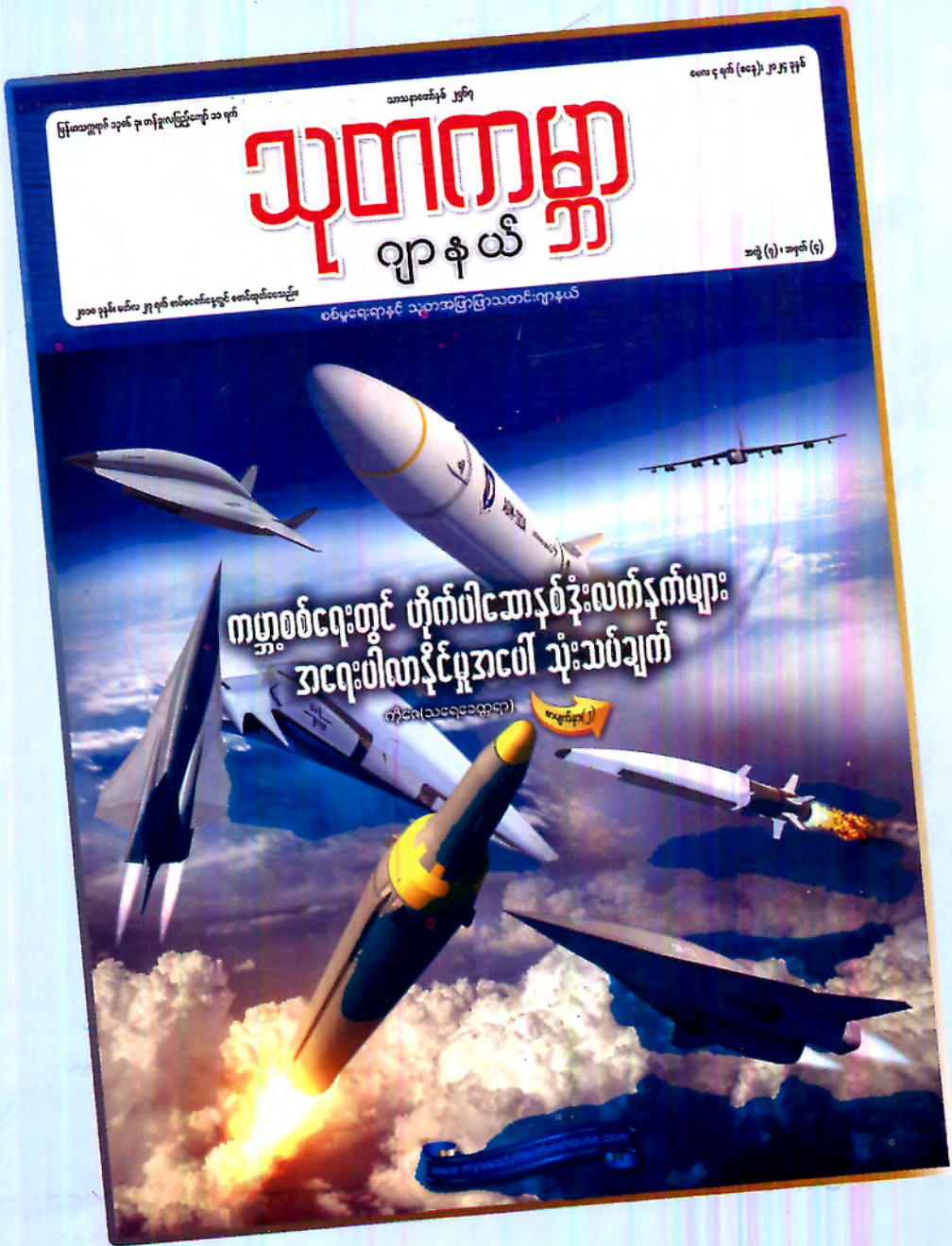
ချွန်တွေဟာ သားတော်ပုဂံက
လာထက်ကစတင်ခဲ့တဲ့ ချွန်ခြွေးက
ဒီကနေ့အထိ မပြေပျောက်သေးဘဲ
ကြက်ပေါက်တွေကို မြင်ရင် ထိုးချတ်
နေတာပဲ ဖြစ်တော့တယ်။

To this day, as the enmity from the period of the spider physician cannot disappear today, the kites swoop down the chickens.

END
ပိုး

‘သုတကမ္ဘာ’စစ်မှုရေးရာ၊ ကျန်းမာရေးနှင့် သုတအဖြာဖြာသတင်းဂျာနယ်ကို စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၇ ရက်(တပ်မတော်နေ့)တွင် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး အပတ်စဉ်စနေနေ့တိုင်း ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - မြဝတီစာပေတိုက်၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉၄၅၂၂၆၀၅၃၆။